

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

ГОДИНА
XXX
БРОЈ
903
18. IV 1969.

ИЛИ ПЕРИМ

ОД
ДАНАС
ПРАТИТЕ
МОЈЕ СЛАВНЕ
ПУСТОЛО-
ВИНЕ!

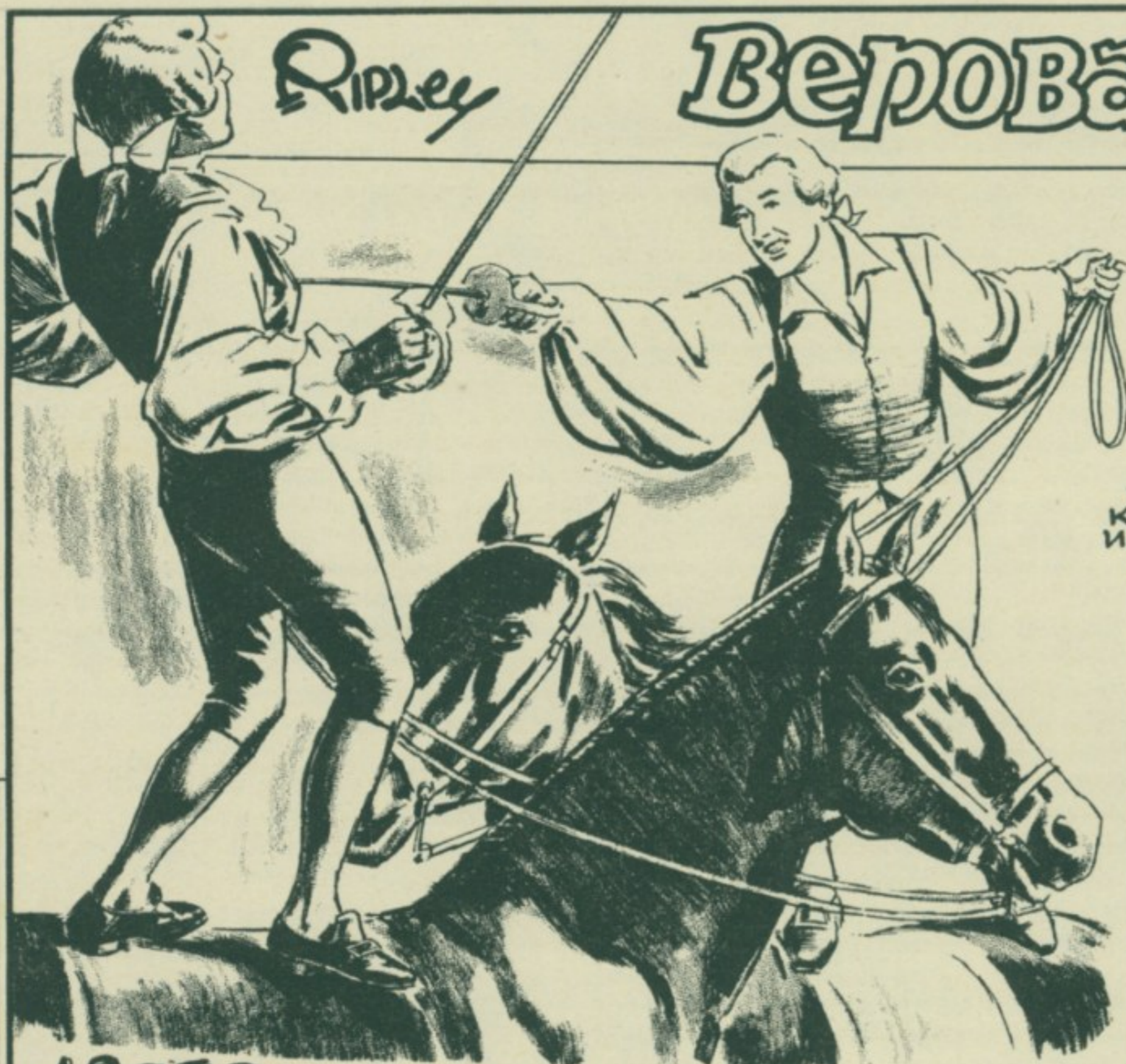

XIV БУЗДОВАНСКЕ ИГРЕ

СИГУРАН НА ВОДИ. — Еди Фентон из Перта, у Аустралији, има свега 19 месеци али се већ бави најомиљенијим спортом Аустралијанаца који би, за разлику од смучања на води, могао да се назове санкањем на води. Стојећи на широкој дасци коју вуче моторни чамац, мали Еди без страха клизи воденом површином спретно одржавајући равнотежу. Чак је, кажу, стабилнији на води, него на сувом.

МОТО-ТРКЕ НА ЛЕДУ. — У Немачкој је недавно одржано међународно такмичење мотоциклиста у брзој возњи на леду. Овај нови и опасни спорт стиче све више присталица. Да би мотоцикли могли да се великом брзином крећу по глаткој површини, на њиховим точковима налазе се оштри челични шиљци слични (само нешто дужи) онима какве атлетичари-тркачи имају на ципелама.

Ripley

Вероватли или не!

ДОВОБОЈ ЦИРКУСКИХ АРТИСТА

СИЛВИО ГЕРАРАИ И СЕРАФИНО ТЕРУТИ чланови једног италијанског циркуса посвађали су се за време гостовања у Лиону (Француска) око тога који од њих више привлачи публику и одлучили да спор реше **МАЧЕВИМА И ТО СТОДЕКИ НА ЛЕВИМА КОЊА!** ДОВОБОЈ ЈЕ ТРАЈАО ПОЛА ЧАСА, СВЕ ДОК РАЊЕНИ ТЕРУТИ НИЈЕ ПАО С КОЊА. (1830)

ЈАПАНСКИ ПУЖЕВИ

УМЕСТО ГЛАДАККИХ КУГЛИЦА УПОТРЕБЉЕНИ СУ ПРИЛИКОМ **ИЗБОРА НАЈЛЕПШЕ ДЕВОЈКЕ** У ОРМОКУ, НА ФИЛИПИНИМА. У КУТИЈЕ ЛЕПОТИЦА БИЛО ЈЕ УБАЧЕНО УКУПНО 198982 ПУЖА. (1956)

КАМЕНА РИБА

НА ПИЈАЦИ У ТЕТЕРОВУ (НЕМАЧКА) УПОМЕНА ЈЕ НА ЈЕДНУ ОГРОМНУ ШТУКУ КОЈУ СУ РИБАРИ УЛОВИЛИ А ЗАТИМ ДОД ОКО ВРАТА ВЕЗАЛИ ЗВОНЦЕ И БАЦИЛИ ЈЕ НАТРАГ У ЈЕЗЕРО ДА БИ ЈЕ ЛАКШЕ ПОНОВО УХВАТИЛИ И ЊОМЕ ПОЧАСТИЛИ ГОСТЕ КОЈИ ИМ ДОЂУ НА ТРАДИЦИОНАЛНИ ВАШАР И... НИКАД ЈЕ ВИШЕ НИСУ ВИДЕЛИ!

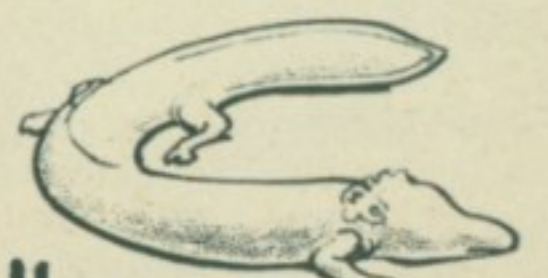
ПЛОВЕЊИ ПОВРТКАЦИ

ЗЕМЉОРАДНИЦИ КОЈИ ЖИВЕ КРАЈ КАШМИРСКОГ ЈЕЗЕРА ИСЕЦАЈУ КОМАДЕ ЗЕМЉЕ ДУГАСКЕ 18 МЕТРА, ШИРОКЕ 90 А ДЕВЕЛЕ 60 САНТИМЕТАРА КОЈЕ УСИДРЕ НАСРЕД ЈЕЗЕРА И **НА ЊИМА ГАЂЕ ПОВРКЕ.** С ВРЕМЕНА НА ВРЕМЕ ПЛОВЕЊЕ БАШТЕ БУВРЕ ИСТРУМЕЛИМ ВОДЕНИМ АЛГАМА КОЈЕ ИЗВЛАЧЕ С ДНА ЈЕЗЕРА.

КАЗАРА СТИВЕЊЕ

(1842-1918) ИЗ ЊУПОРТА (САД) ПОСТАО ЈЕ БРИГАДНИ ГЕНЕРАЛ УНИОНИСТИЧКЕ ВОЈСКЕ У 23. ГОДИНИ.

ЧОВЕЧЈА РИБИЦА

(PROTEUS ANGUINEUS) РЕПАТИ ВОДОЗЕМАЦ БОЈЕ ЧОВЕЧЈЕГ ТЕЛА, КОЈИ ЖИВИ У ПОДЗЕМНИМ ПЕКИНСКИМ ВОДАМА ДИНАРСКОГ КРША **ИМА ОЧИ А ИПАК ЈЕ СЛЕП** ЈЕР СУ ДОД ОНЕ УРАСЛЕ У ТКИВО И СПОЉНЕ ШКРГЕ.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

"ОКАЧИТИ ВЕНЦЕ БЕЛОГ
ЛУКА ПРОТИВ ВАМПИРА
И ВУКОДЛАКА".

ПАЈО, ВЕРУЈЕШ ЛИ ТИ
У ВАМПИРЕ И
ВУКОДЛАКЕ?

ЧЕКАЈ
ДА РАЗ-
МИСЛИМ!

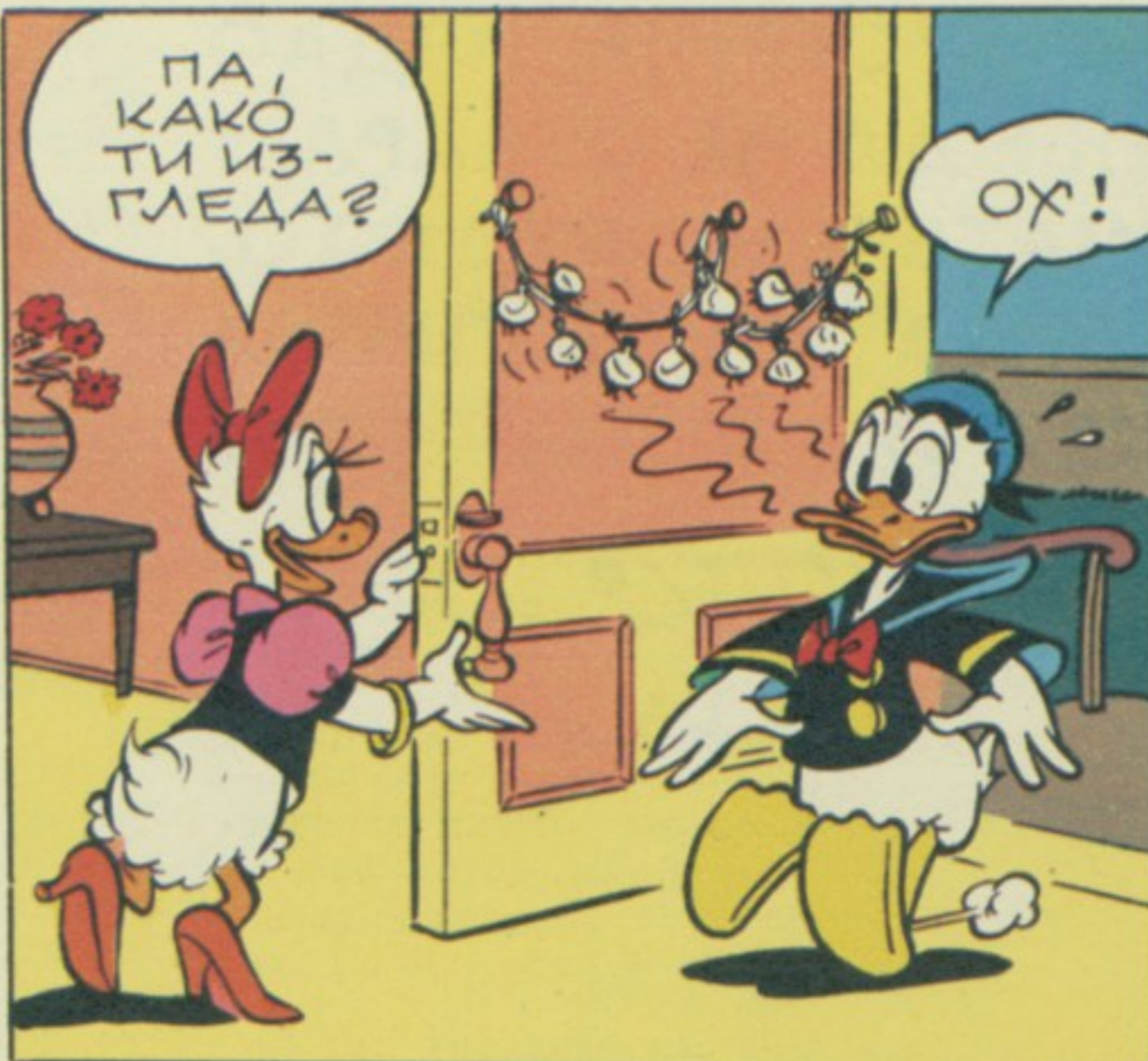

ХММ...
КАКО ЛИ
БИХ ЈА
ИЗГЛЕДАО
КАО
ВУКО-
ДЛАК?

ПА,
КАКО
ТИ ИЗ-
ГЛЕДА?

ОХ!

ПОГОДИЛО
МЕ ЈЕ
ПРАВО
У
СИНУСЕ!
ШТА ЈЕ
ТО?

БЕЛИ ЛУК... ТАКО СЕ
ТЕРАЈУ ВАМПИРИ
И ВУКОДЛАЦИ!

АЛА ШТИПА...
И ЗА НОС И
ЗА ОЧИ!

ВУКОДЛАЦИ!? ЗАШТО
НЕ ЗОВЕШ ПОЛИЦИ-
ЈУ ИЛИ ОНЕ ШТО
УНИШТАВАЈУ ПА-
ЦОВЕ?

НЕ
БУДИ
ГЛУП!

ВИДИШ ШТА ПИШЕ!
ДОВОЉНИ СУ И ВЕНЦИ
ОД БЕЛОГ ЛУКА!

Distributed by King Features S

ПРЕПОРУЧУЈЕ
СЕ ДА СЕ
НОСЕ...

... И
ОГРЛИЦЕ ОД
ЊЕГА!

НЕ ЗНАМ КАКО СТОЈИ
С ВУКОДЛАЦИМА,
АЛ' ОВИМ ЊЕШ
СИГУРНО ОТЕРАТИ
ОВОГ ПАТКО-
ДЛАКА!

ТРИУМФ МЛАДОГ АДМИРАЛА

ГЛАВНИ ЗАПОВЕДНИК МОЋНЕ ФЛОТЕ ОД ПРЕКО 300 БРОДОВА, ДВАДЕСЕТ ПЕТОГОДИШЊИ ДОН ХУАН ОД АУСТРИЈЕ, ИЗДАО ЈЕ ВОЈНИЦИМА НАРЕЂЕЊЕ ДА НЕ ОТВАРАЈУ ВАТРУ СВЕ ДОК НЕПРИЈАТЕЉ НЕ БУДЕ ТОЛИКО БЛИЗУ ДА МОЖЕ ДА ИХ ПОПРСКА СВОЈОМ КРВЉУ

БИТКА КОД ЛЕПАНТА БИЛА ЈЕ ПРВА И ПОСЛЕДЊА ВЕЛИКА ПОМОРСКА БОРБА СЛАВНОГ ДОН ХУАНА ОД АУСТРИЈЕ.

К од Лепанта, у водама Коринтског залива у Грчкој, одиграла се 7. октобра 1571. године прва велика поморска битка западних држава. Та битка била је пресудна у дугој и тешкој борби против турског султана Мехмеда II.

Флота западних држава пловила је под заставама Шпаније, папске државе и републике Венеције. Под командом дон Хуана од Аустрије она се сукобила с турском флотом на чијем челу се налазио чувени Али Паша. Западна флота имала је неколико славних имена као што су маркиз Санта Круз, Андреа Дорија, Марко Антонио Колона.

САСТАНАК У МЕСИНИ

Године 1571. дон Хуан од Аустрије, ванбрачни син цара Карла V и Баварке Барбаре Бломберг, није још био напунио двадесет пет година. Али он се већ истакао у борби против Мавара из Гранаде и захваљујући својој храбрости и сродству с Филипом II од Шпаније, чији је био полубрат, убрзо је постао најславнији шпански адмирал.

Венецијанска флота под командом Агостина Барбарига желела је да се освети Турцима због једног пораза: горди Млечани нису могли да забораве губитак острва Кипра. Ту су били и Беновљани које је водио Ђовани Андреа Дорија, међак једног од најугледнијих ђеновских великаша. Међу официрима његове ескадре налазио се тада непознати Мигуел де Сервантес, будући писац „Дон Кихота, који ће постати славнији од свих адмирала и вођа ове огромне флоте.

Свети савез, основан маја месеца 1571. године, био је плод напора папе Пија

У који је желео да скупи велику флоту да би зауставио продор Турака у Средоземно море.

Читава ова велика флота састала се у Месини и када је дон Хуан од Аустрије стигао у Месински залив, нашао се на челу 300 бродова; од тога 200 краљевских галија на којима је, поред робијаша-веслача, било преко 20.000 војника Шпанске снаге биле су најбројније, с 80 галија, 22 брода и око 22.000 војника. Венецијанци су имали око 100 бродова али с мало људи. Њихов највећи допринос били су галеаси, тешки добро наоружани бродови које су за време битке вукле галије. Галијама су командовали племићи који су се заклели да ће увек прихватити борбу изузев кад је непријатељ двадесет пет пута јачи и борбенији.

ПУНОМ БРЗИНОМ НА ТУРКЕ

Галеаси су на прамцу имали снажан кљун који је могао да пробије сваки лаки брод коме би се десила несрећа да им се нађе на путу.

Папа је наоружао дванаест галија и закупио још неколико десетина бродова на којима су се налазили морнари и војници из његових држава; 50.000 веслача, углавном робова, покретало је лађе које су се састале код Месине.

Док је у Месини вршио распоред бродовља, дон Хуан је сазнао да турска флота с 300 галија сече таласе Јонског мора и уз пут пустоши острва. На ту вест хришћанска флота је 16. септембра подигла сидра и крајем месеца упловила у воде острва Крфа. Тек тада

је дон Хуан добио тачне податке о кретању турских снага. Сазнао је да је Али Паша напао острва, искрцао изванредан број војника и попалио хришћанске богомоље. Када је његов напад одбијен, Али Паша се повукао у Лепант на улазу у Коринтски залив.

Заповедници западне флоте сазвали су хитан и веома буран ратни савет на коме су однеде победу приста лице напада на Турке без икаквог оклевања.

Савезничка флота је 6. октобра средом на пучини једну лађу која је долазила с Кипра и која им је донела рђаву вест да су Турци заузели Фамагусту, последње хришћанско упориште на острву. Друга, такође нимало охрабрујућа вест, била је да су се бродови алжирског гусара Улух Алија, придружили флоти Али Паше.

Тада су сви бродови Светог хришћанског савеза добили наређење да пуноом брзином заплове према непријатељу.

АЛИ ПАША МЕЊА ТАКТИКУ

Али ни Турци нису седели скрштених руку. Користећи повољан ветар они су се у ноћи између 6. и 7. октобра приближили савезничкој флоти. У рану зору 7. октобра две најмоћније флоте које су до тада виђене у свету, нашле су се једна према другој.

У бици код Лепанта, као и у свим дотадашњим великим поморским биткама, непријатељске флоте ће се тући фронтално, у збијеним редовима и примењујући строгу војну тактику, веома сличну борбама на копну.

Пре него што је одредио положај борбених линија, дон Хуан је издао заповест да се не отвара ватра све док непријатељ не буде толико близу да може да их попрска својом крвљу.

Према ратном распореду, на левом крилу налазили су се Венецијанци с Барбаригом на челу. Десно крило држала је ђеновска ескадра под заставом папске државе. У центру се истицала адмиралска лађа дон Хуана од Аустрије, са својом уметнички обрађеном крмом и високим боковима. У близини адмиралског брода плувале су лађе Вениера и Колоне, а 35 шпанских и венецијанских галија чинило је резерву спремну да увек притекне у помоћ.

Док су се противничке флоте приближавале једна другој, испред савезничке је испловило шест венецијанских галеаса, убојна снага дон Хуана Аустријског. Сам дон Хуан је на броду лађи обилазио бојне редове храбрих морнаре који су га бурно похвалјивали.

Али Паша је своје бродове распоредио у широком кружном луку али је пожурио да промени положај чим је угледао линије противника. Сада су обе флоте имале исти положај.

ОДСЕЧЕНА ГЛАВА НА КАТАРЦИ

Ђулад са галеаса покосила су прве жртве. Турски топови нису могли да се супротставе њиховим хицима који су увек погађали циљ, а исто тако било је немогуће приближити им се и искрцати војнике на њихову палубу. Тако су галеаси оправдали поверење и још на самом почетку потопили више турских галија.

То је унело извесну пометњу у турске редове, и крила флоте су се одвојила од центра: Улук Али је запловио у правцу јужне обале да би се с бока приближио Андреј Дорији док је Мехмед Силока, поткраљ Египта, направио исти маневар према левом крилу Ала Паша који је остао у центру покушавао је да се некако приближи бродовима дон Хуана.

Око подне два противничка адмиралска брода нашла су се један поред другог и почела је жестока борба прса у прса док је крв лила у потоцима.

Али, и маневар Мехмеда Силоке је уродио плодом и осам турских галија напало је Барбарига који је ускоро погинуо погођен стрелом. Два пута су Турци зазимали његов брод и два пута су били одбијени. Најзад је стигла помоћ, турска галија је освојена а тешко рањеном поткраљу Египта одрубљена глава.

На десном крилу, међутим, савезницима у почетку срећа није била наклоњена. Али, судбина битке код Лепанта одлучена је у центру: Шпанци нису узалуд уживали глас најбољих војника на свету!

Борба је била у највећем жеку када је дон Хуан наредио да се приђе противничким лађама и палубе освоје на јуриш. Два пута узастопце су Шпанци били одбијани и једва су се докопали крме турског адмиралског брода. Узалуд је рањени Али Паша нудио откуп да би спасао голи живот: један војник га је убио, одрубил му главу и однео је дон Хуану Аустријском. Ужаснути дон Хуан је наредио да се језиви трофеј баца у море, али га војници нису послушали већ

су главу набили на копље и поставили високо на катарку бившег турског адмиралског брода.

32.000 МРТВИХ У ЈЕДНОМ ДАНУ

У турским редовима завладало је расуло и убрзо је престао сваки отпор. Отоманској флоти, која још ни када није изгубила ниједну битку, била су одсечена крила.

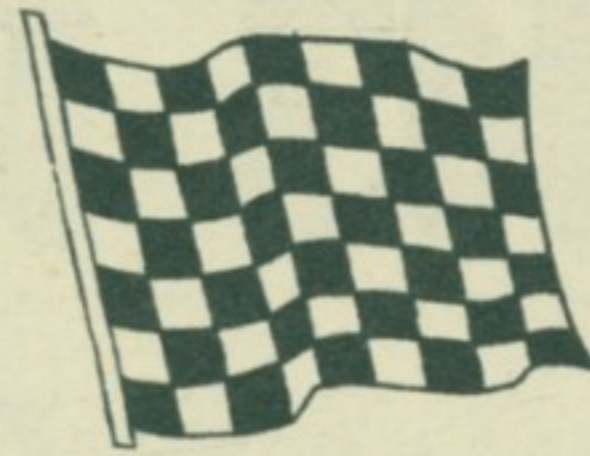
Али, и савезничка флота претрпела је тешке губитке. Пет галија под командом Андреј Дорије било је освојено на јуриш; на бродовима „Сан Ђовани“ и „Пиамонтеза“ није било преживелих; на палуби „Фиренце“ која је имала 200 људи, у животу су остали само заповедник и 17 морнара.

Шпанска и италијанска морнарица изгубиле су више од 8.000 људи и цвет свог племства. Скоро 16.000 рањеника лежало је на палубама галија и бродова. Турци и Алжирци имали су најмање 24.000 мртвих и без број рањеника.

Турски султан се никада није опоравио од овог пораза и Турци, који су до тада силовито продирали у Европу, више нису на западу заузели ниједну област.

Битка код Лепанта била је прва и последња велика поморска борба дон Хуана од Аустрије који је умро у Холандији у својој тридесет првој години. Живот му је донео много успеха али и разочарења. Као и галије које су биле главна снага његове флоте и он је припадао једном времену осуђеном на пропаст. Будућност се смешлила једрењацима и топовима бојних бродова.

Б. Д.

ДА ЛИ ЋЕ СЕ НОВИЦА ПРОВОЗАТИ СА ШАМПИОНОМ?

УГОВОР ИЗМЕЂУ ПОБЕДНИКА КОНКУРСА И »ЗАБАВНИКА«

НОВИЦА БОЈЧИЋ,
ВЕРУЈЕ ДА ЋЕ
ПОПРАВИТИ
4 СЛАБЕ ОЦЕНЕ

На наш наградни конкурс „Провозајте се са шампионом Југославије“ стигло је 1.600 одговора. Победнику смо, као што се сећате, обећали да ће га Јовица Паликовић, аутомобилистички ас и првак Југославије, возити на излет у свом „поршеу“. Највише среће приликом извлачења имао је шеснаестогодишњи Новица Бојчић, ученик I. VIII београдске гимназије. Њему је припала ова лепа награда. Он је тачно одговорио на сва три постављена питања:

1. Какав мотор има „фића“ двотактни или четвортактни? Одговор: четвортактни.

2. Како је хлађење „фићиног“ мотора — водом или ваздухом? Одговор: водом.

3. Има ли „фића“ ручни гас? Одговор: има. Посетили смо Новицу Бојчића. Он се наравно веома обрадовао награди, али није имао много времена за разговор јер је морао да учи. Рекао нам је да је на полугођу имао шест слабих оцена, да је дуго био болестан и да га је то омело у учењу, али да га то не оправдава.

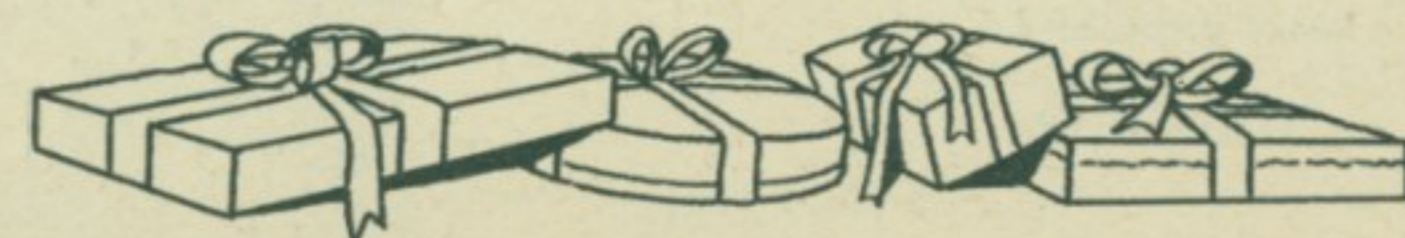
— Од полугођа до сада поправио сам две слабе — физику и историју уметности, али остале су још четири — латински, математика, историја и српско-хрватски.

Значи, времена за излет „поршеом“ — нема. Шта онда да радимо? Новица је међутим уверен да на крају школске године неће бити слабих оцена у његовом сведочанству, па је био заинтересован да се с њим склопи нови уговор: ако на крају не буде имао ниједну слабу припада му не само прва награда на нашем конкурс у већ и као посебна награда 20.000 старих динара које му „Забавник“ поклања за летовање. Али уколико Новица буде имао само једну слабу оцену — губи све. Односно нема право ни на излет са шампионом Јовицом Паликовићем.

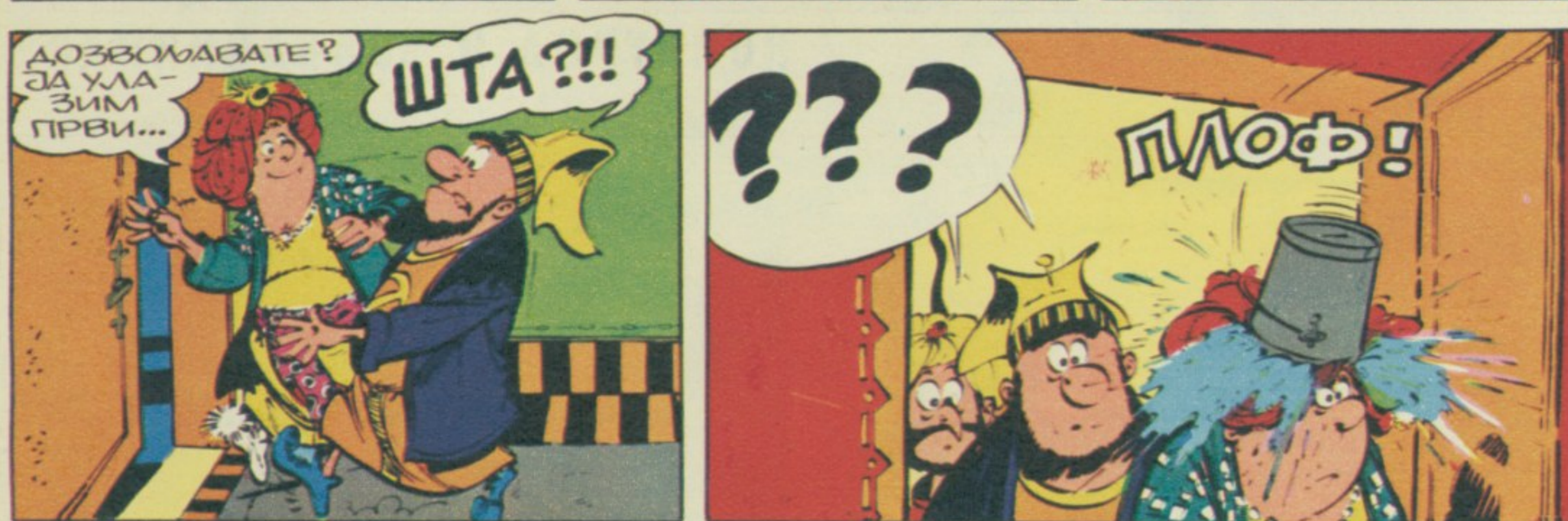
Кад је о овоме обавештен Јовица Паликовић, шампион Југославије, он је додао:

— Ако Новица Бојчић поправи све слабе оцене, обећавам му да ћу га возити као на правим ауто-тракама, на пример 220 км/час. Та брзина ће га задовољити. И обећавам му још и ово — отићи ћемо негде на пољану где нема саобраћаја и даћу му свој „порше“ да га сам вози.

Три читатељке добиле су утешне награде по један слатки пакет из асортимана фабрике чоколаде „Звечево“ а то су: Гордана Бранковић, из Београда, Цвијићева 20/25, Љиљана Пајкић, из Бољевца, Драгише Петровића 20 и Вера Костић, из Вршца, Книћанина 40.

ДУХ ИЗ ПАПУЧА

МАЛО СТРПЉЕЊА

Ако будете стрпљиви, дознаћете који од ова три пута води до куће на брду.

САМО ДВЕ ИСТЕ

Од ових осам риба само су две исте. Које? Погодите!

ОДГОВОР:
Рибе под бројем 1 и бројем 5.

СЕДАМ РАЗЛИКА

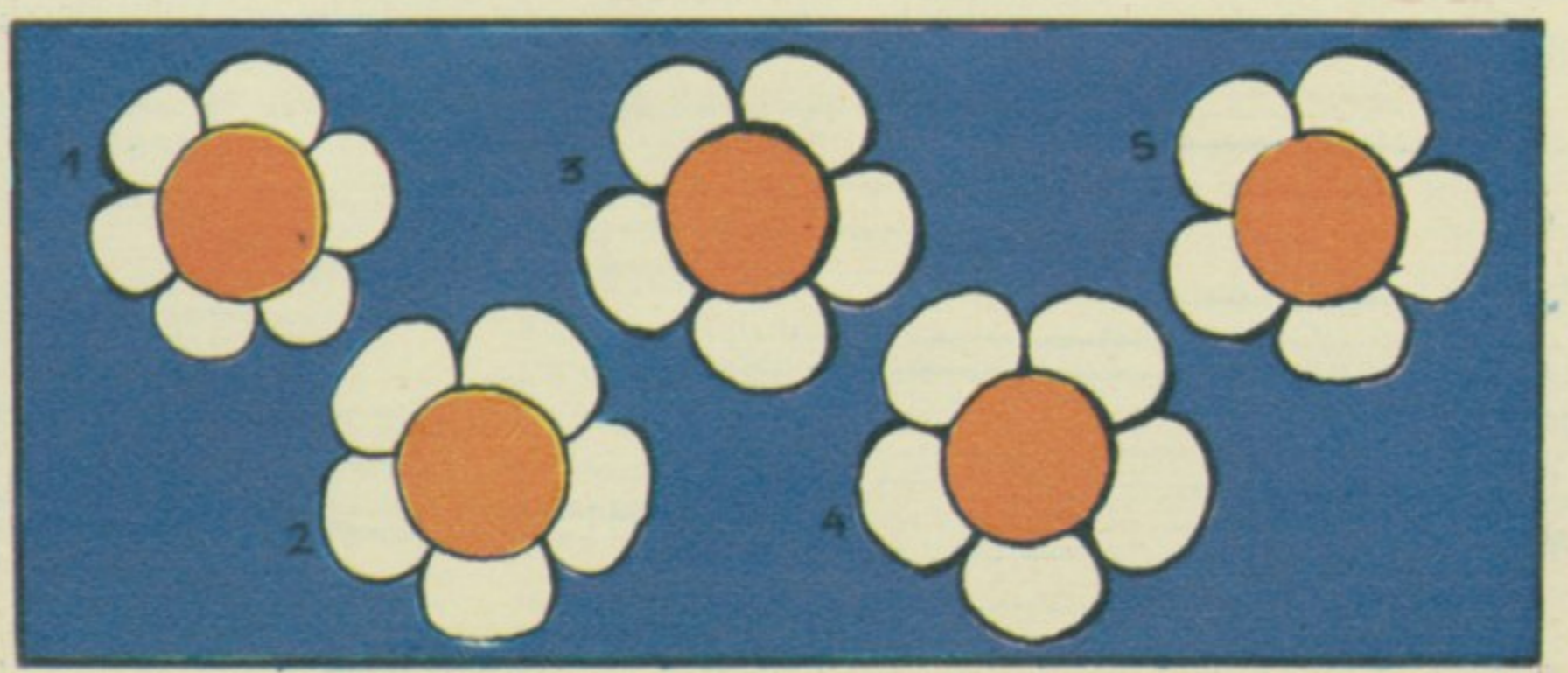
Ове две слике разликују се у седам детаља који се на први поглед одмах не виде. Ако се мало потрудите, убрзо ћете сазнати решење.

ОДГОВОР:
На слици десно 1) пилот нема језик; 2) недостојаје му један прст на левој руци; 3) нема најмањег круга на десном точку од аероплана; 4) и један лео на малом десном на; 5) кућа у долини је без дим крину; 6) испред авиона лежи једна патица; 7) у левом углу слике стоји само једно дрво.

МОЋ ЗАПАЖАЊА

Пролеће је на прагу а са њим долази и лепо пролећно цвеће. као што је ово на нашем цртежу. Али, пазите, пет наших цветова само изгледају исти по величини. Знате ли који је од њих највећи?

ОДГОВОР:
Цвет број 4.

НИСАМ МУ ПОЉУБИО РУКУ

БАТИНЕ
КОЈЕ СЕ
ПАМТЕ

Родио сам се пре више од педесет година у малом месту Гацко и своје најлепше тренутке везане за рано детињство доживео сам у њему. Али у моје памћење урезао се један догађај који није нимало леп, а још мање пријатан.

Пре рата су сва деца у школи морала да уче веронауку. Тај предмет је био необичан јер смо учили о богу кога нико није видео нити је ко могао да докаже да постоји. Морали смо да набубамо да бог има чак три лица. Али што се од нас тражило то смо чинили. Предмет је међутим био тежак јер је наставник био тежак, а наставник је био поп цркве у Гацком прота Видак Вишњевац. Било је наставника веронауке који нису били попови и они су се звали катихете али кад није било катихете онда је наставник био поп. Такав је био наш случај у Гацком.

Прота Видак је на часовима проповедао мир, нежност, љубав, потпомагање и пријатељство, а радио је са нама децом потпуно супротно томе. За сваку грешку душмански нас је тукао а после би нас терао да га љубимо у руку и да се молимо богу за опроштај „греха“. То нам се није допадало па смо и проту и његову цркву обилазили у великом кругу кад год би могли.

Обичај је био и да приликом сваког сусрета на улици са протом ми деца и сви становници снисходљиво по здрављамо проту и љубимо га у руку. Прота није изгледао тако да би неко зажелио да га пољуби у руку, али морало се.

Једном приликом сам, било је то негде 1924. године, издалека угледао проту Вишњеваца како ми иде у сусрет и покушао да га избегнем. Тога дана тако сам био слатко ручао да ми баш није било до љубљења протине руке. Гледао сам да шмугнем поред протине неприметно, али ме је његова шака велика као лопата зграбила када сам већ помислио да ћу успети да прођем. Нашао сам се пред крупним протом који ме је без икакве опомене тако жестоко ошамарио да ми је глава одлетела у страну а и ја за њом.

Мислио сам да ће се на томе свршити и био сам срећан што сам добио само један шамар од којег ми је све звонило у ушима. Међу тим... тада су тек почеле мо

је муке. Прота ме поново зграбио и уз псовке и вику почео да ме млати и да ме ударцима просто шета по улици. Хтео сам да побегнем и то бих сигурно и учинио да није било пуно људи окупљено око нас. Они су ластом били на протиној страни и знао сам да једва чекају да покушам да бежим и да ме и они зграбе и да на мојој кожи покажу приврженост проту и вери.

Викали су да сам безбожник, антихрист, робијаш и то све због тога што сам одбио да проту пољубим руку. Најзад, не знам да ли се у проту пробудило милосрђе, или се уморио од сиљних шамара, тек ја сам се нашао сам на улици.

Нисам смео одмах да идем кући, јер сам се плашио шта ће рећи родитељи. Они су ме волели, али би ме и они можда грдили или чак и тукли што сам „увредио“ проту. Кад сам скупио храброст и отишао кући, све сам испричао оцу. Он ме ипак разумео и био на мојој страни. Али није могао ништа да учини за мене да ме одбрани од протине ако поново на мене навали.

Дуго сам размишљао како да избегнем следеће батине и нашао сам једини излаз у томе да не идем на часове веронауке па шта буде нека буде. Боље да будем безбожник без батина него верник уз батине!

Тако су пролазили дани и ја сам знао да ће бити зло када се сазна да имам слабу оцену из веронауке, па сам зато рекао и оцу све о мојим бежањима са часова. Отац ме је саветовао да то више не чиним, а да ће он нешто предузети да добијем прелазну оцену из тог предмета. Не знам шта је мој отац учинио, тек ја сам ипак добио прелазну оцену из веронауке, а убрзо затим смо отишли, на моју срећу, у Београд.

Мислио сам да сам заборавио проту Вишњеваца и његове батине. Али и данас кад одем у Гацко и прођем оном улицом поново ми забриде образи и сетим се протине и његове шаке као лопате.

Будимир Милетић
секретар Пионирског
града, Београд

НЕПРИЈАТНЕ УСПОМЕНЕ

Умољавају се старији читаоци „Политикиног забавника“ да нам опишу батине које су неправедно или заслужено добили у детињству, а које су до данас због нечега запамтили. Успомене треба написати на 3 до 5 куцаних страни на машини. Најинтересантније ћемо објавити

Dan BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ДА, ТАКО ЈЕ...

ОХ! ТО НИ ЈА НЕ РАЗУМЕМ!

Dan BARRY 7/22

Dan BARRY 7/23

Dan BARRY 7/24

Dan BARRY 7/25

Идуће седмице: ТИРАНОСАУРУС ПРОТИВ ВРЕМЕПЛОВА!

**ИЛИЈА
ПАНТЕЛИЋ**

ПОЛИТИКНИ
ЗАБАВНИК

УСКРО У ДРЕСУ АНДЕРЛЕХТА

Илија Пантелић је рођен 2. августа 1942. у Козарцима. Фудбал је почео да игра у Белој Цркви, одакле је прешао у сомборски Раднички а затим у Војводину чије је боје бранио 350 пута.

Илија Пантелић је један од наших најбољих вратара свих времена. Неколико година био је незаменљив у државној екипи.

Ускоро Илија Пантелић треба да добије дозволу Фудбалског савеза Југославије за играње у иностранству. То је познато савезном капитену Рајку Митићу који је сад принуђен да потражи млађу замену.

Многи инострани клубови заинтересовали су се за вратара Војводине и экс-репрезентативца, а посебно из Шпаније и Белгије. Сви су изгледи да ће Илија Пантелић ускоро постати члан Андерлехта из Брисела.

**ДВА ЧАСА ДРАМАТИЧНОГ
ЈАХАЊА ЗА ОСВАЈАЊЕ ПРВЕ
НАГРАДЕ У НАЦИОНАЛ-
НОМ СПОРТУ АВГАНИ-
СТАНА**

ВЕЛИКА БОРБА ЗА ЈАРЕЋУ КОЖУ

Авганистан је земља пуна супротности: док је северни део планински, јужни је пустињски са сланим мочварама, а границу према СССР чине суве степе. И климатске разлике између севера и југа су оштре. Па и становништво је веома различито: највећи део, око 60% чине Афгани, затим Таџици, Узбечи, Туркмени, Хазари.

Кад се из јужних крајева земље са сувом и врућом пустињском климом пређе преко планинских превоја, често високих и до три хиљаде метара и вечито покривених снегом, сиће се у долине где је клима блажа, а земљиште плодније. То је отаџбина Туркмена и Узбека, изванредних јахача, вечитих номада, одгајивача чувених брзих коња. Легенда прича да њихови коњи воде порекло од Букефала, коња Александра Великог.

Ови надалеко познати коњаници високих и избочених јагодица, бакарне боје коже и косих, као прорезаних очију, очували су све до данас своје старе обичаје, традиционалне витешке игре какве се не могу срести ни где другде у свету.

БОЗКАХИ — ОТЕТИ ЈАРАЦ

Једна од најзанимљивијих игара Авганистана је „бозкахи“ што у преводу значи — отет јарац. То је својеврстан спорт, жесток, мушки, али у исто време витешки и достојанствен. Он тражи снагу, вештину, упорност, издржљивост и борбеност. То је навело садашњег краља Авганистана да „бозкахи“ прогласи националним спортом.

„Бозкахи“ се одржава само зими. По летњој врућини вероватно ни људи ни коњи не би могли издржати ону бесомучну и жестоку трку и гужву која траје сатима.

Игра почиње тако што се коњаници поређају у круг око одране коже јарца и на одређени знак полете према њој трудећи се да је дохвате руком. И кад успе да из круга дограби кожу јахач није сигуран да ће је донети до циља, удаљеног километрима, јер читавим путем остали учесници покушавају — и често успевају — да му је отму.

ВАЉАНИ КОЊИ ВЕЛИКА ПОМОЋ ЈАХАЧУ

Не треба ни говорити са каквом жестином кидишу једни на друге ови горшаци за које нема тајни у вештини јахача. Тешкоћа је у томе што има чедесетак противника који су исто толико способни као и онај који је први дограбио кожу и који ће учинити све што је дозвољено да му је отме. Такмичење се протеже километрима уз тутањ копита, дизање прашине, њиштање коња. У сукобу с противником јахачи су праве акробате.

Треба, међутим, рећи да у овом спорту коњи имају исто тако важну улогу као и јахачи. То су специјално одгајани коњи, снажни, али веома брзи, гупки и послушни. Слободно се може рећи да је сваки од тих коња веома „интелигентан“ и да врло добро разуме сваку жељу свог господара. Јахач се слободно може ослонити на искуство, лукав-

ство и издржљивост свог коња, јер и коњ учествује у игри и „разуме“ њен смисао. Коњ зна кад треба да се свом силином баци у гужву, кад да се испречи испред другог коња, а кад да се ногама закопа и не одступи.

Дресура ових коња траје често и пуних десет година. Као ждребад њих „кљукају“ посебном храном и вежбају са њима галоп да би им се развили мишићи. Затим се животиња учи да слуша и разуме сваки трајај узде или најмањи притисак колена јахача, све док сасвим не упозна свако наређење свог господара. Зато такмичари ретко употребљавају бич, најчешће га држе у зубима да би им

руке биле слободне. Често ни узде не држе у рукама јер коњи знају шта треба у ком тренутку да раде. У снажним сударима, док њихов господар настоји да отме кожу, коњ ће покушати да задњим ногама саплете коња иза себе.

НЕМА ПОБЕЂЕНИХ

Цела игра траје око два часа. Судари, гоњења, прогињања смењују се вртоглавом брзином. Сваки час се може видети како по неколико јахача, држећи се само ногама за седло, а телом и рукама потпуно одвојени од коња, с бичем у зубима јуришају на противника, да би се само минут

касније нашли у неописивој гужви људских и животињских тела.

Али, ма колико на први поглед и ова игра, и људи који учествују у њој изгледали сурови, ако се деси да неко од јахача испадне из седла, противници ће га брзо подићи да не би страдао под коњским копитама.

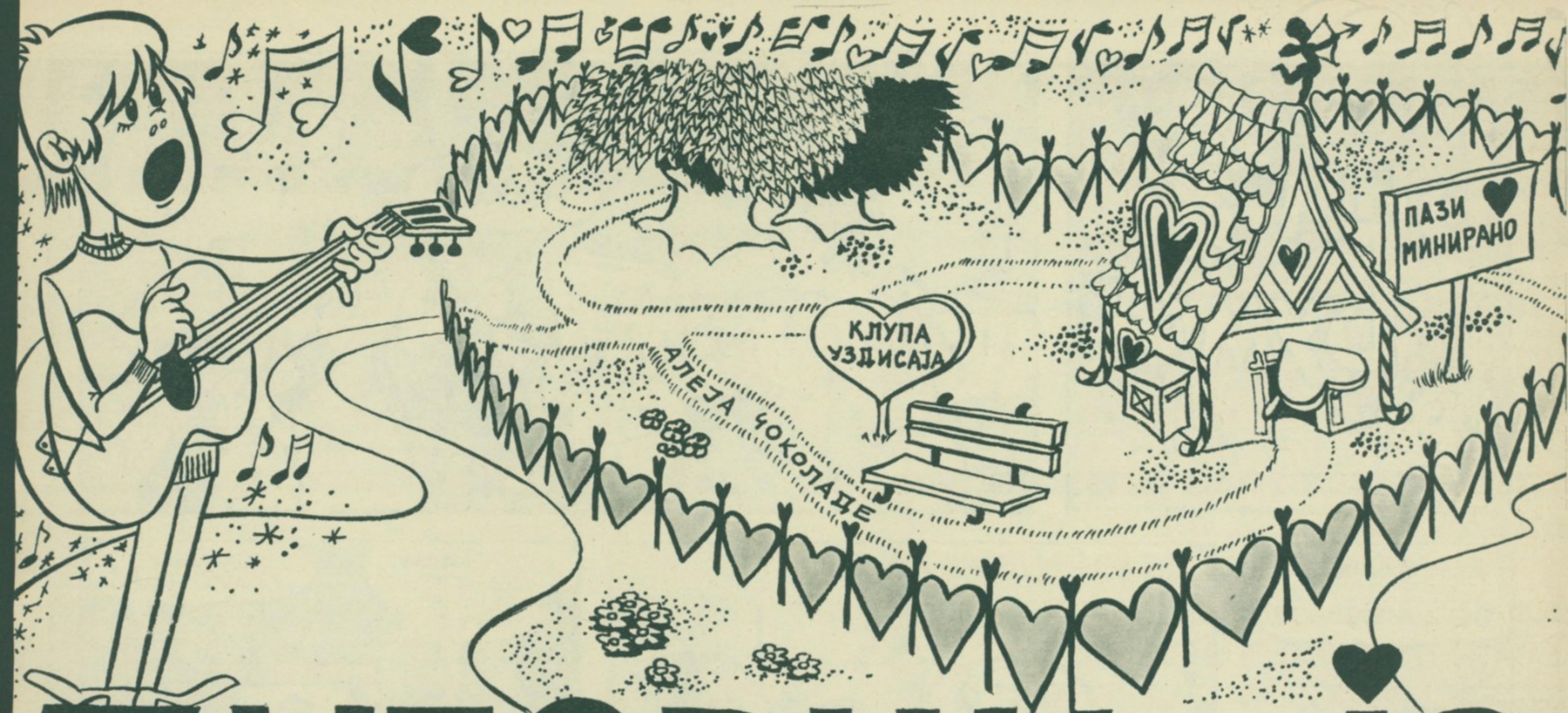
Кад се игра заврши, победник добија заслужено признање. Он је најбољи од најбољих. Али, посматрач овог јуначког боришта одлази с утиском да побеђених у ствари нема. Јер, сви су се борили и дали све од себе да покажу сву витешку вештину, срчаност, издржљивост и друге особине свог храброг народа.

Ж. П.

У ЛУДОЈ ТРЦИ КОЖА ЈЕ ИЗГУБЉЕНА, ГДЕ ЈЕ?

ЉУБАВНИ ЈА.

КАКО ДА ЈОЈ ПРИЂЕМ?

Драги уреднице,

Пишем вам премда сам свестан да има мало наде да се ово писмо објави у рубрици „Мала пошта“ јер су писма која садрже оваква питања била објављивана и добила су одговоре.

Ствар је у овом: ја осећам да патим од неког комплекса кога и поред велике жеље и воље не могу да се ослободим.

Ево какав је то комплекс: имам 16 година и сви другови и познаници ми говоре да сам леп и zgodан, а ја не смем да приђем девојци која ми се свиђа јер сматрам да би ме одбила и не би хтела са мном да разговара. Скоро увек кад погледам неку од тих девојака, видим да и оне мене гледају са неким интересовањем и да би желеле да су са мном у друштву, да би желеле са мном да разговарају.

До сада ми се догађало да ми нека од тих девојака прва приђе, започне разговор са мном, интересује се о мени и ја видим да јој се свиђам. И баш у тим тренуцима ја постајем хладан и одбојан према њој.

Из свега овог може се извући овакво питање: на који начин да приђем девојкама које познајем и не познајем, како да им се приближим, како да се ослободим тог комплекса?

Поштовани уреднице, обратио сам се баш вама јер сматрам да ви можете да

ми одговорите на ово питање и да ћете ми помоћи. Знајте да због овог комплекса ја патим и несрећан сам и од кад је почело то да ме мучи мени се не учи и књига ме сад одбија јер ме прогони мисао како да приђем девојкама.

Унапред захвалан ваш читалац **Ј. С.**
Сремска Каменица

Драги уреднице,

Имам девојку по имену Анђелика, волим је. Желео бих да јој приђем, али не знам како. Зато те молим да ми помогнеш.

Пањков В. Шид

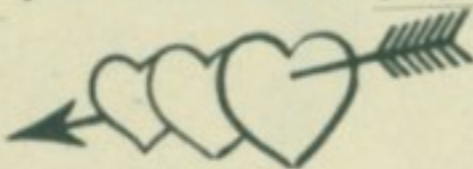

Друже уреднице,

Редован сам читалац вашег листа и с одушевљењем пратим Малу пошту. Више пута видим да одговарате на питања читалаца па бих вас молио да и мени одговорите. У ствари хтео бих да вас упитам како да савладам свој стид. Ученик сам шестог разреда и седим са једном врло лепом девојчицом. Хтео бих да се забављам с њом, али не знам како да јој приђем. Зато вас молим да ми што пре одговорите на ово питање, тј. да удовољите мо-

јој љубави која је тако стидна и пушта. Унапред хвала.

Расим С.
ученик из Сарајева

Свој тројци могли бисмо да одговоримо на питања, али сумњамо да би тај наш одговор био тако добар као онај који би вам директно пружиле девојке које свакако најбоље знају како желе да им се приђе.

Позивамо наше читатељке да помогну младићима: **Ј. С.** из Сремске Каменице, Пањкову В. из Шида и Расиму С. из Сарајева. Нека напишу „Забавнику“ одговор на питање: „КАКО МЛАДИЋИ ТРЕБА ДА ПРИЛАЗЕ ДЕВОЈКАМА?“ Објавићемо. (Надајмо се да ће се јавити и нека читатељка из Каменице, Шида и Сарајева). Подсећамо читатељке да ће пишући овим младићима у ствари помоћи и себи јер има пуно младића као што су њих тројица због којих многе девојке остају усамљене.

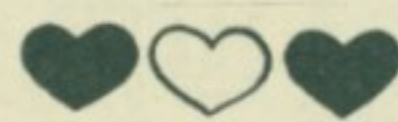
СМЕТА МИ ПОНОС

Драги мој нераздвојни друже,

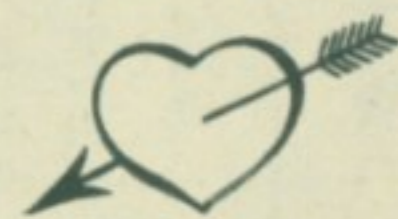
Било је то пре две године. Заљубила сам се у једног младића који је становао у згради у којој и ја. Покушавао је да ми приђе да се боље упознамо, али ја сам била веома поносна. Па и сада ми тај унутрашњи понос не да мира. Срећем га ретко и опет су сва његова покушавања узалудна. Шта да радим, како да сузбијем тај понос и кажем „да“.

Твоја увек верна читатељка Сања

Због чега си поносна? То је најважније. Због лепоте, због знања, зато што

се лепо облачиш, или ти тата има кола. Размисли која је то ствар, па онда процени колико она вреди не претерујући у оцени. Буди искрена са собом!

МИСЛИМ ДА СМО ЗРЕЛИ

Драги Забавниче,

Желела бих да ми одговорите на моје писмо јер ми је потребан ваш савет. Ускоро ћу имати 15 година. Волим младића, који исто тако воли мене, али услови нам нису повољни. Родитељи ме нигде не пуштају да идем, тако да се врло ретко састајемо. Много га волим, па схватите на каквим сам мукама. Молим вас да ми дате савет. Шта да чиним у овим тренуцима. Он ми закаже састанак, а ја не дођем, те тако мучим и њега и своју савест. Мислим да смо обоје довољно зрели, да схватимо шта је то љубав, а поготову он који ће ускоро имати 19 година. Одлична сам ученица

ЂОРЂЕ, ЈАВИ СЕ!

Драги Забавниче,

Обраћам се теби јер знам да ћеш ми помоћи. Ја сам ученица седмог разреда. Већ одавно ми се свиђа један дечак по имену Ђорђе. Виђали смо се преко лета и за време зимског распуста. Обоје смо се волели, али он је отпутовао и никад га више нећу видети. Забавниче, одговори ми како да утешим бол јер не мо-

гу да издржим да не плачем кад помислим на њега.

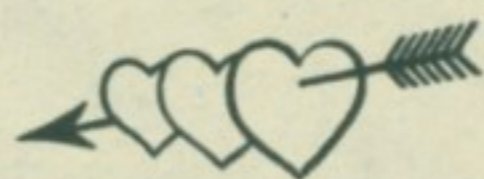
Молим вас објавите моје писмо, можда ће га он случајно прочитати и јавити ми се.

Стална читатељка **Т. Т.**
из Београда

Ђорђе! Где си? Не допусти да читатељка **Т.Т.** плаче. Јави јој се бар једним писмом да се мало утеш.

једну девојчицу истих година, а пошто она не зна да је волим, молим вас објасните ми како да јој то кажем и да ли имам право на то?
Ваш читалац из Суботице

Имаш право да волиш кога год хоћеш. Како да кажеш девојчици да је во-

лиш? Ако она познаје неки страни језик, изјави јој љубав на страном језику, па ћеш је можда заинтересовати. Пошто имаш 13 година, не очекуј љубав као у романима и на филму већ у облику разговора о стварима које вас занимају (ако она буде уопште заинтересована да разговара с тобом јер, не заборави, слободна је да те не воли и да јој је главна брига, на пример, скупљање дописница).

МОЖЕ ЛИ ЉУБАВ БИТИ НЕИСПРАВНА

Драги Забавнице,

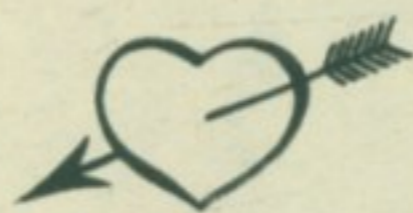
У једном од својих прошлих бројева одговорио си писму под називом „Бачка љубав“, па бих желео да и мени одговориш.

Почео сам да водим љубав још у четвртој разреду, али сам био одличан. Међутим, и у следећем разреду сам био одличан, а у шестом врло добар и сад на првом полугођу VII разреда сам био врло добар. Откако је почела ова школска година, запазио сам једну девојчицу која је повучена и, како кажу старији, почеле су цедуљице да се пишу. (То зна и моја сестра која је у VI разреду). Та девојчица ме прилично воли.

Драги Забавнице, да ли да и даље наставим да водим љубав или да прекинем за неко време, и за које време? Хтео бих да још знам да ли је ова љубав исправ-

на или није, ако није исправна ја ћу је прекинути. Зато ми, драги Забавнице, одговори.

Твој читалац — ученик, Светозарево

Зар може љубав да буде неисправна? Ту нема колебања. Живела љубав! Истина, зависи и шта ко подразумева под тим „љубав“. Верујемо да је за тебе тај појам јасан. Не видимо зашто би љубав морала да буде узрок слабијем успеху у школи. (Ако се не варамо, ти те две ствари повезујеш.) Љубав може да побуди и на најбољи успех. Велики број славних људи постигли су успех да би и на тај начин некоме доказали љубав.

КАКО ГА ПРИВУЋИ?

Драги поштовани Забавнице,

Пошто редовно читам „Забавник“ у прошлом броју прочитала сам да многи траже и савете о љубави, па сам и ја решила да вас запитам за нешто. Много ми се допада један дечак из улице, а ни он према мени није потпуно хладан. Али ипак много ми смета једна моја другарица. Све мислим како да га одбијем од ње, али никако не знам то како да урадим. Једноставно желим да га привучем мени. Можда би ви могли да ми дате савет о томе.

Унапред захвална ваша читатељка из Ниша

Не саветујемо ти ни да помишљаш на то како да одбијеш своју другарицу од тога дечака јер су многи већ на разне начине пострадали идући тим путем. Да покушаш да га привучеш себи, имаш право. Како се то ради не можемо ти помоћи јер мало знамо о теби и о њему. Кад би смо знали, на пример, да му је до тога стало, препоручили бисмо ти да постанеш омладинска првакиња у шаху. Можда би га то оборило с ногу. Али, шта ако се он не интересује за шах?

ЈЕВТИН ОДМОР ЗА ДЕЦУ!

Кад би сви родитељи уплаћивали само 0,14% од својих зарада, читави разреди с наставницима могли би да иду на опоравак у току школске године.

Три београдске школе прве су послале децу на јевтин зимски опоравак на Дивчибаре. Ево како и друга деца могу да зими иду на опоравак.

1. Сва предузећа у једном граду потребно је да уплаћују по 0,14% од месечне зараде сваког запосленог члана предузећа. То значи да ако неко прима месечно 100.000 ст. динара предузеће за њега уплаћује 140 ст. динара.

2. Овај новац иде у заједничку касу Завода за социјално осигурање у Фонд за климатско лечење и опоравак деце. На жалост, засад многа предузећа не уплаћују ништа у овај фонд у корист деце. Занимљиво је да су то углавном она најбогатија предузећа.

3. Фонд за климатско лечење и опоравак деце користе школе на тај начин што шаљу читаве разредне на опоравак. Са разредима иду и учитељи и тамо се редовно одржава настава. Која ће школа и који ће разред ићи на опоравак, о томе одлучује школски лекар.

4. Завод за социјално осигурање упућује на предлог лекара разред на опоравак. Ако су сви ђаци родитељи тога разреда уплаћивали преко својих предузећа у Фонд за климатско лечење и опоравак деце, онда сва деца из разреда не плаћају ништа више за 21 дан боравка.

5. Међутим, ако родитељи неке деце из разреда нису уплаћивали преко својих предузећа у овај фонд, онда та деца не би могла да иду на плаћајући ништа. Наравно то би им било веома жао и у београдским школама које су користиле Фонд догодило се ово: родитељи су уплатили накнадно за њих по 38.000 ст. динара, а за оне који нису могли да плате дали су родитељи других ђака из истог разреда. Тако су ипак сви ишли на опоравак али боље би било да су сва предузећа уплаћивала у Фонд па не би било проблема.

6. Очекује се да ће предузећа убудуће боље уплаћивати у Фонд за климатско лечење и опоравак деце, тако да што више ученика може да га користи и иде на опоравак.

УЧЕНИЦИ ТРЕЋЕГ РАЗРЕДА БЕОГРАДСКЕ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „СТЕВАН ДУКИЋ“ НА ДИВЧИБАРАМА САНКАЈУ СЕ ПОСЛЕ НАСТАВЕ

и даље мислим да ми ова љубав неће утицати на успех.

Срдачан поздрав од ученице ХУ, Зворник

Кад не можеш да се састанеш са својим младићем, ти му пиши. Напиши свом младићу писмо а копију дај некој поверљивој девојци која има, на пример, 20 година. Ако се она буде смејала твоме писму, немој се наљутити, зна се да ниси још сасвим зрела са 15 година. Ако се не буде смејала, то истовремено значи да љубав можеш да држиш у животу и преко писама чиме решаваш своју тешкоћу око састајања. Проверићеш истовремено кроз писма боље и интелектуалну вредност свог младића, ако ти је до њега стало.

ИМАМ ЛИ ПРАВО?

Драги поштовани уреднице,

У твом прошлом броју сам прочитао да си одговорио на питање „о љубави“, па бих те молио да и мени одговориш: „Имам тринаест година и волим

ЉУБАВ • ЈЕ • ЈАКА •
ДА • ЛИ • ЈЕ • ЗА • ЂАКА

WALT DISNEY ВИННИ ПУ И ВЕТРОВИТИ ДАН

ОЛУЖНИ ДАН СМЕНИЛА ЈЕ ОЛУЖНА НОЋ...

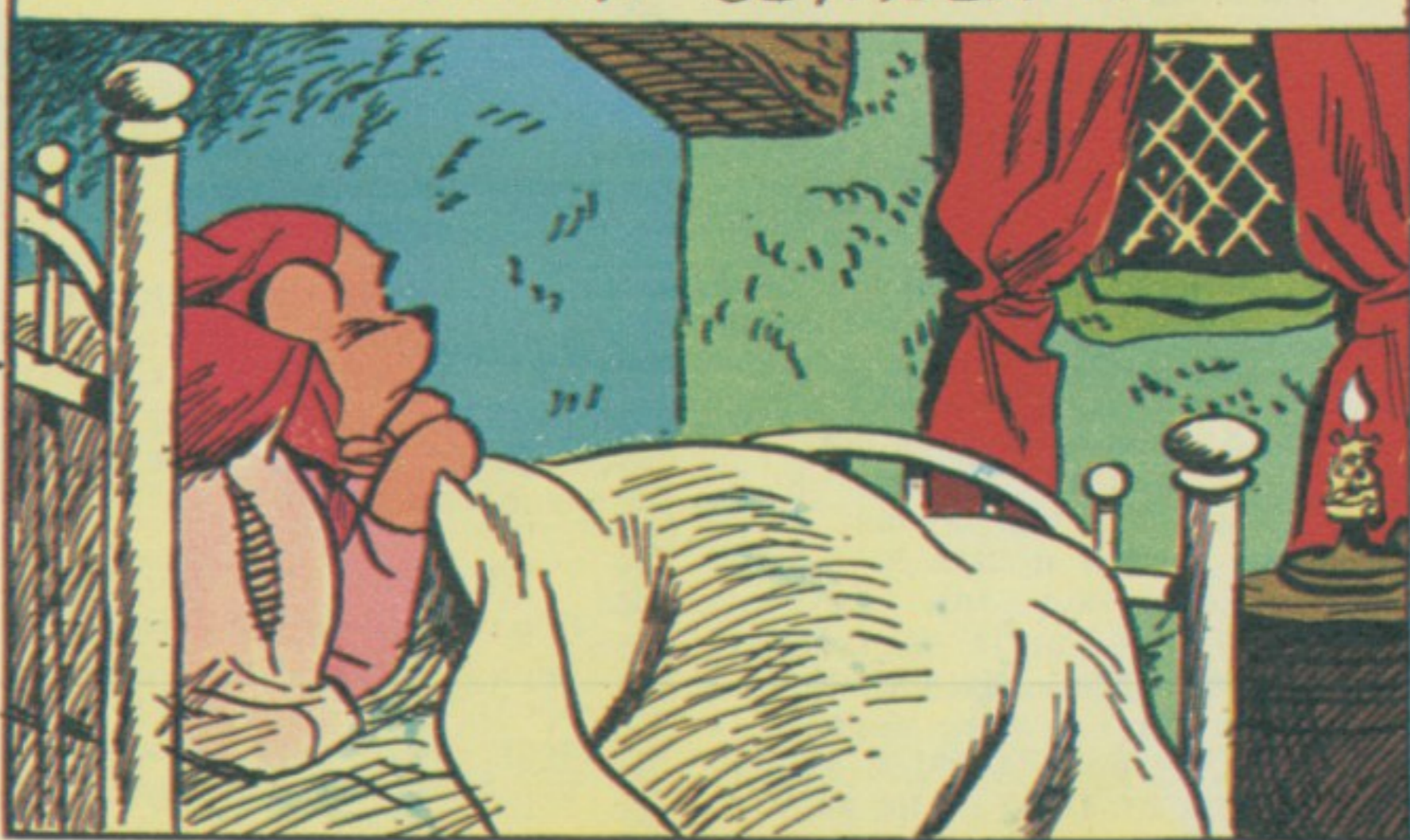
ВЕТАР ЈЕ СТЕЊАО И ЗАВИЈАО ОКО ВИНИЈЕВЕ КУКЕ...

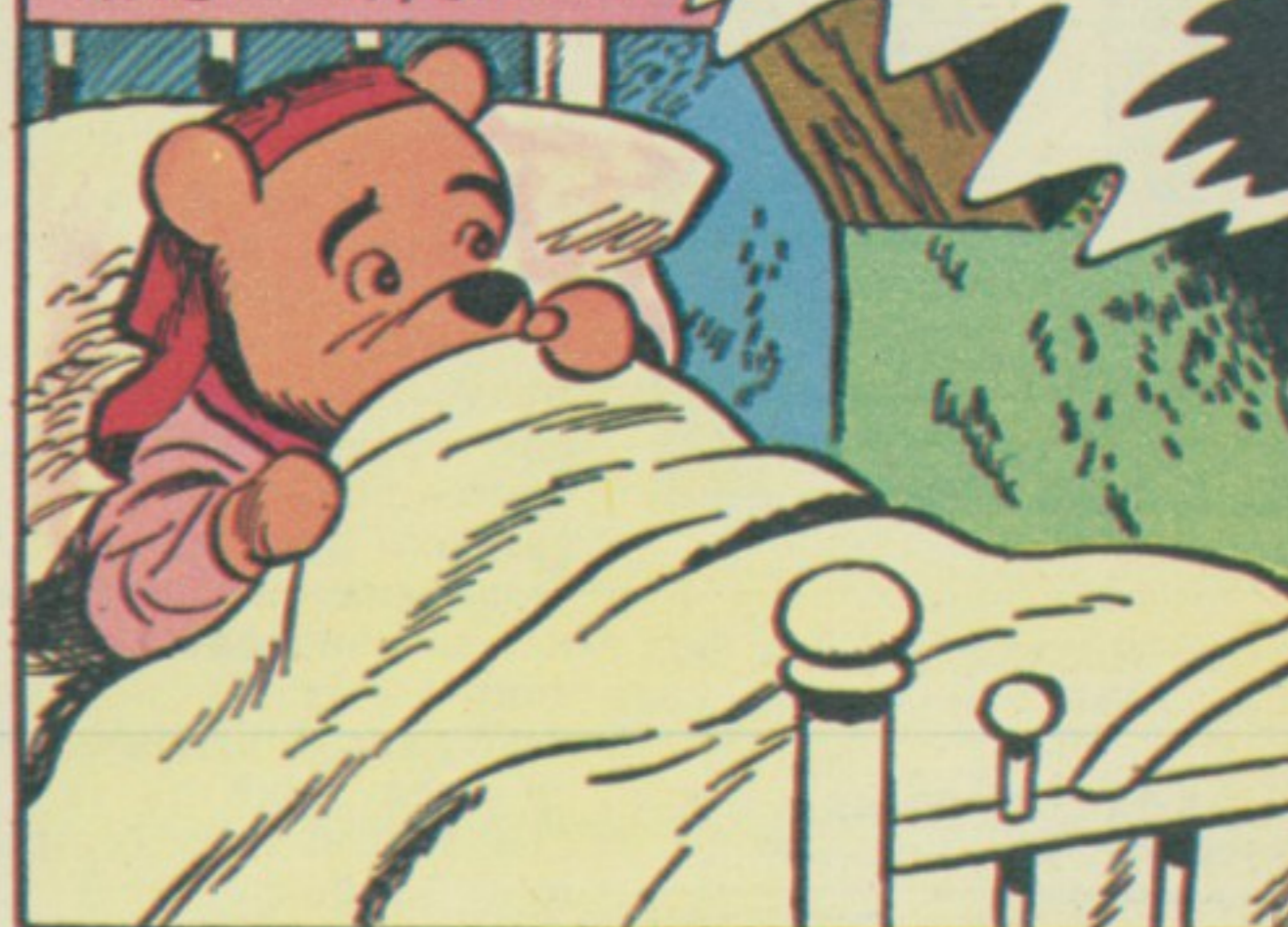
ДА ЛИ ЈЕ ТО САМО ВЕТАР?

ЗА ВИННИ ПУА БИМА ЈЕ ТО НОЋ ПУНА НЕОБИЧНИХ ЗВУКОВА...

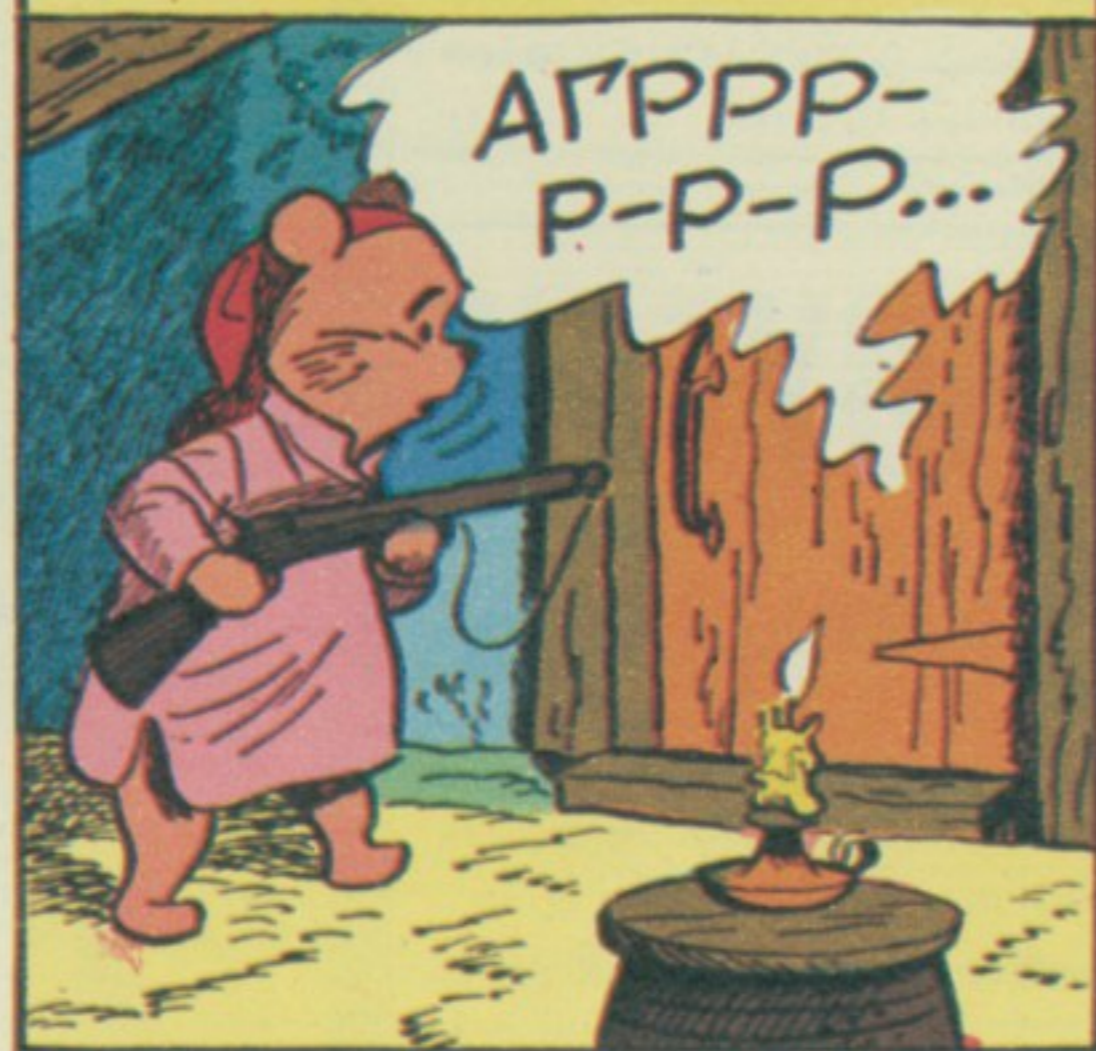
ЈЕДАН ОД ЗВУКОВА ВИННИ ПУ НИКАДА ПРЕ ТОГА НИЈЕ ЧУО...

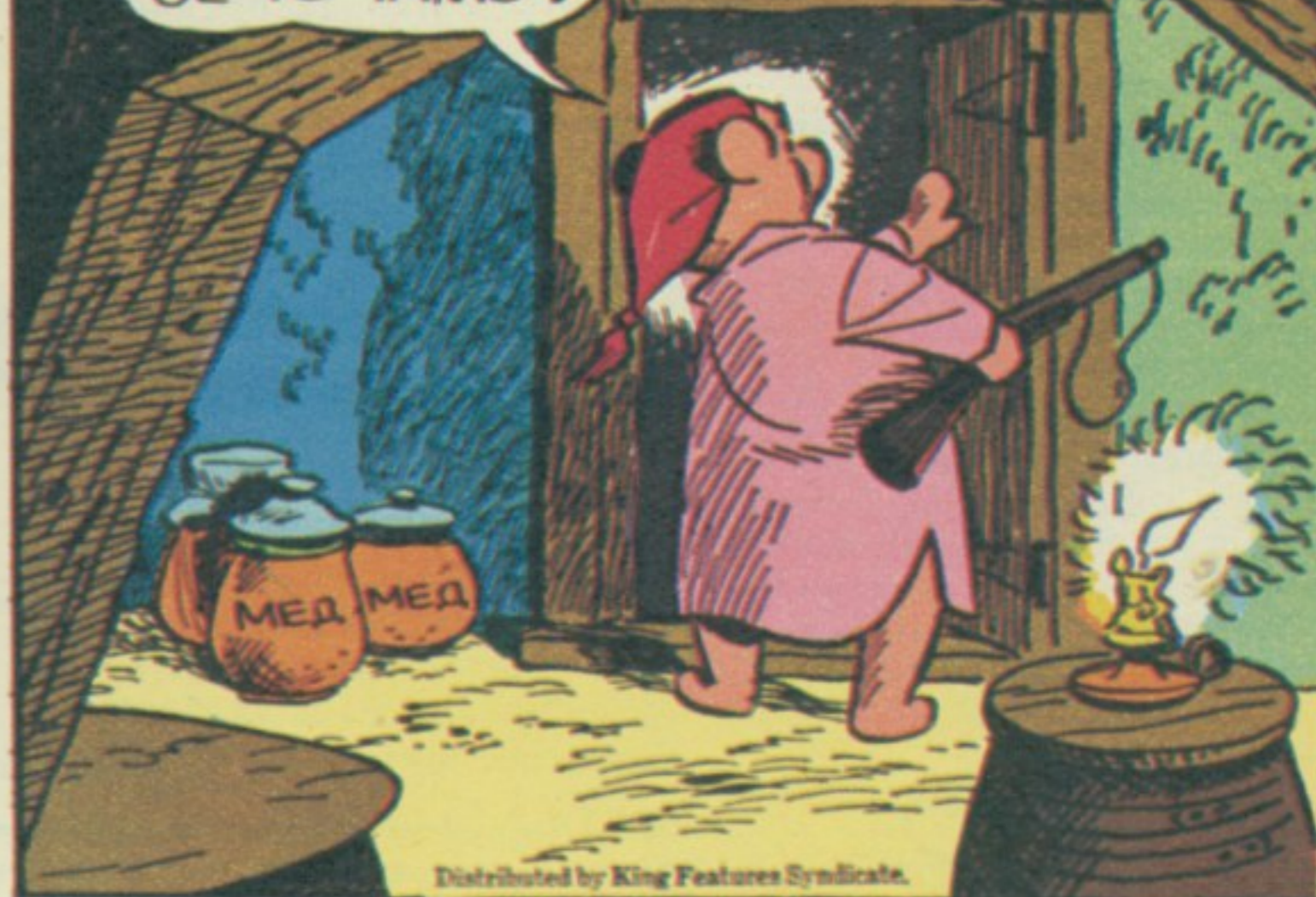
ЈЕСИ ЛИ ТИ, ГИЦО? ИЛИ ТИ, ЗЕКО?

ХРАБРИ ВИННИ ОДЛУЧИО ЈЕ ДА ИСПИТА СТВАР...

ХЕЈ! КО ЈЕ ТО ТАМО?

ОХ! НАДАМ СЕ ДА МИ НИКО НЕЋЕ ОДГОВОРТИ...

ГРРРРР!

ЗАРАВО! ЈА САМ ТИГАР!

903

НАСТАВИКЕ СЕ

НАЗВАЋЕМО ЈЕ „СНАРК“. ПОГЛЕДАЈ, ОВАКО ЋЕ ИЗГЛЕДАТИ...

4

САМ ЈЕ ОСТВАРЕН. АЛИ, ГРАДИТЕЉИ „СНАРКА“ БИЛИ СУ ПРИЛИЧНО АУКАВИ...

ЗАР ЋЕТЕ НА ОВОМ ПЛОВИТИ?! ПА ТО ЈЕ РАВНО САМОУБИСТВУ!

УТОЛИКО ГОРЕ! ИПАК ЋУ ОТПУТОВАТИ!

22. АПРИЛА 1907. ДИГАО ЈЕ СИРО И СА ЖЕНОМ И НЕКОЛИЦИНОМ ПРИЈАТЕЉА ПОШАО НА ПУТ...

Али, после неколико дана...

ЦЕК! БРОД ПРОПУШТА ВОДУ!

А МИ СМО НАСРЕД АТЛАНТИКА!

ПРИПРЕМИТЕ СЕ, МОМЦИ! НАИЛАЗИ ОЛУЂА!

МЕНИ ЈЕ МУКА! ИДЕМ ДА ЛЕГНЕМ!

И ЈА!

БОРЕЊИ СЕ САМ ПРОТИВ ОЛУЂЕ, ЦЕК ЈЕ УСПЕО ДА СПАСЕ БРОД...

УЗБУДЉИВО ПУТОВАЊЕ ТРАЈАЛО ЈЕ ДВЕ ГОДИНЕ. НА ЈЕДНОМ ОСТРВУ ДОЖИВЕО ЈЕ СУСРЕТ С КАНИБАЛИМА. РАСТЕРАО ИХ ЈЕ ПУЦЊЕМ ИЗ ПУШКЕ...

ВРАТИВШИ СЕ У САМ ФРАНЦИСКО, КУПИО ЈЕ ВЕЛИКИ РАЧ И НАЗВАО ГА „ВУЧЈА КУЋА“...

НЕМАМ ВИШЕ НИ ПАРЕ... АЛИ, ОВО ЈЕ НАЈЛЕПША КУЋА У АМЕРИЦИ!

Али, једне вечери...

ВАТРА! ГОРИ КУЋА!

ЊЕКО ЈЕ ИЗ ПАКОСТИ ЗАПАЛИО „ВУЧЈУ КУЋУ“. ИЗГОРЕЛА ЈЕ ДО ТЕМЕЛА...

ШТЕТА! АЛ! ИПАК ВИШЕ ВОЛИМ ДА САМ ЧОВЕК КОМЕ СУ ЗАПАЛИЛИ КУЋУ НЕГО ОНАЈ КОЈИ БИ ЈЕ ДРУГОМ ЗАПАЛИО!

ЊИЈЕ КЛОУНО ДУХОМ. УПОРНО ЈЕ ПИСАО. ПОСЛЕ НЕКОЛИКО ГОДИНА...

ДОБРА ВЕСТ, ДРАГА! СНИМАЋЕ СЕ ФИЛМ ПО МОМ РОМАНУ „ТРИ СРЦА“!

СЛАЖНО, ЦЕК! ТО ЈЕ ТВОЈА 50. КЊИГА... А ИМАШ САМО 40 ГОДИНА!

УМРО ЈЕ ИАУЊЕ, 1916. ГОДИНЕ. ЊЕГОВИ ЧИТАОЦИ БИЛИ СУ ОЖАЛОШЋЕНИ КАО ДА СУ ИЗГУБИЛИ НЕКОГ СВОГ...

НАШ ПРИЈАТЕЉ ЦЕК ЛОНДОН ЈЕ УМРО!

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ЕПИЗОДА: БУЗДОВАНСКЕ ИГРЕ

ВРЕМЕ У КОЈЕ НАС ВОДИ ОВА ПРИЧА, У ОВИМ ОБЛАСТИМА СУ ЖИВЕЛИ СЛОВЕНИ. ТО СУ, НАРАВНО, БИЛИ СТАРИ СЛОВЕНИ, АЛИ БИЛО ЈЕ МНОГО И МЛАДИХ СЛОВЕНА...

...А ОВАКО СУ ИЗГЛЕДАЛА ЊИХОВА НАСЕЛБА...

БЛИЗУ СЛОВЕНА ЖИВЕЛИ СУ ЛУКАВИ АВАРИ. ЊИХОВА СЕЛА СУ ОВАКО ИЗГЛЕДАЛА... СВЕ ЈЕ ТО ДАНАС ПОМАЛО У МРАКУ ИСТОРИЈЕ, АЛИ МИ ЋЕМО У ОВОЈ ПРИЧИ ОСВЕТИТИ НЕКЕ ЛИКОВЕ ИЗ ТИХ ВРЕМЕНА...

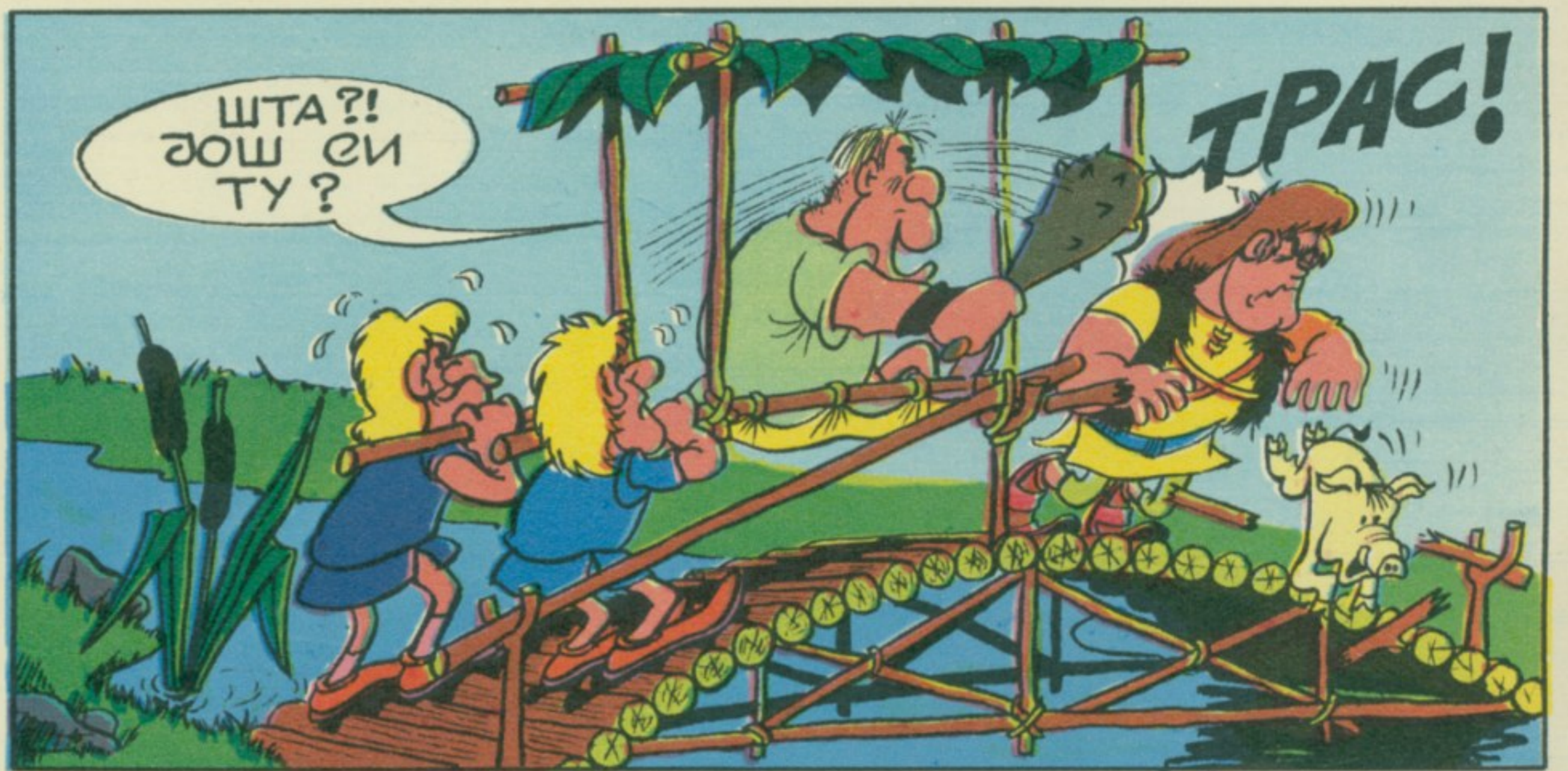
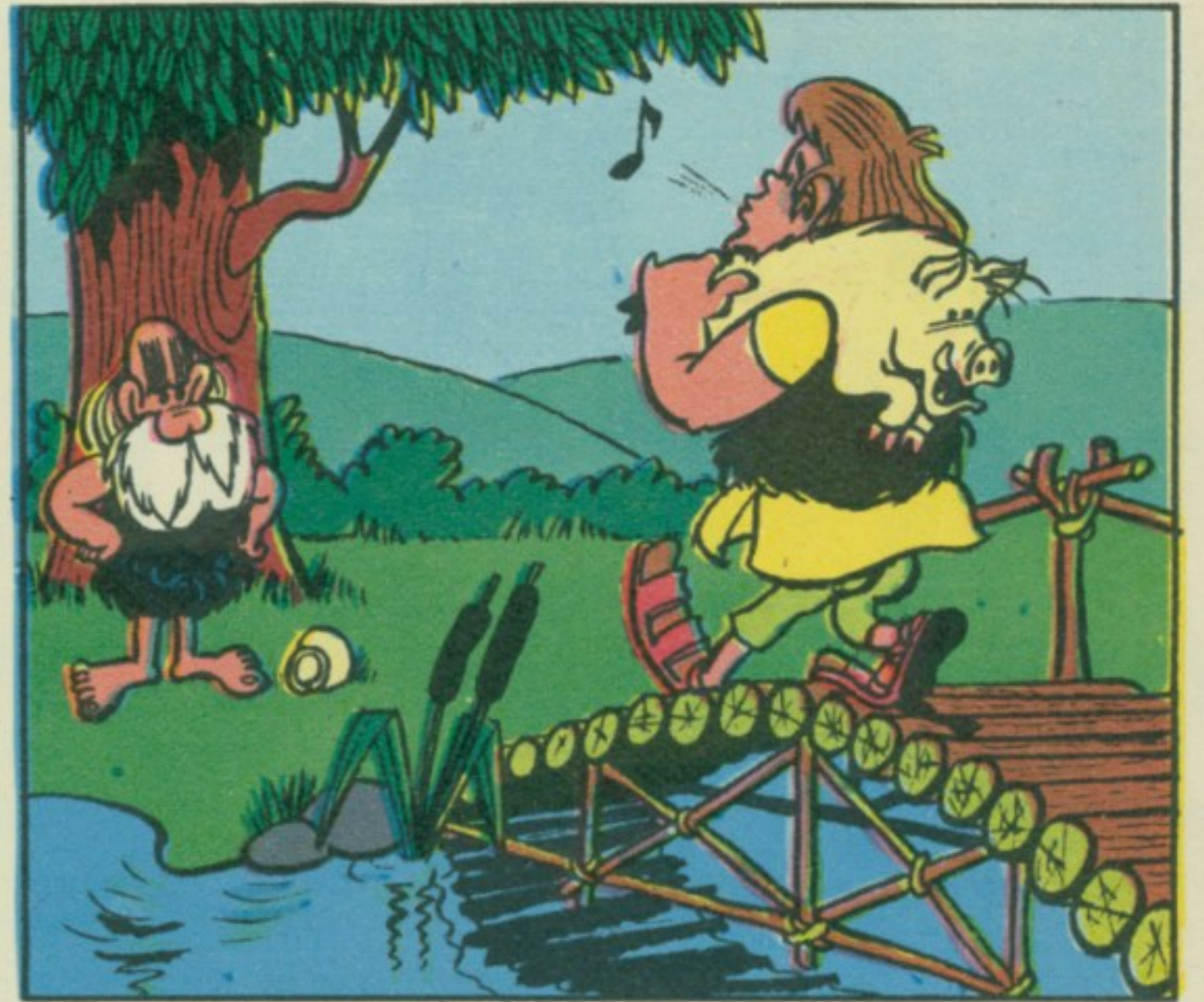
УЗ МРАКА ПРВО ИЗЛАЗИ ДИКАН, ГЛАВНИ ЈУНАК...

... КОЈИ ЗАТИМ У ДОГАЂАЈЕ УВОДИ СВОГ СТРИЦА ВУКОЈА...

ВАЖНА СУ ЗА ПРИЧУ И ОВА ДВА ТИПА. ТО СУ БИКОЊА И АВАРЕКИ ШПИЦУН БАРАН.

БИЧУЈУ СЕБЕ ДО КРВИ

Гладић Т. у Западном Пакистану ни по чему није показивао да у себи крије страшну тајну. Али, једне вечери, док смо се враћали сеоским путем у град, морали смо се зауставити да бисмо пропустили неку необичну поворку. У њој је било четрдесетак људи који су носили беле панталоне и црне кошуље, пребирали неке бројанице и гласно изговарали молитве. Запазили смо неке који су се ударали по голим грудима испуштајући крике. Све је показивало да је то нека фанатична верска група у веома ужареном расположењу. Зато се нисмо ни усудили да било кога од њих упитамо шта то раде и куда иду.

Прича новој Ћријашеља

Исте вечери, док смо у неком базару пили чај, пришао нам је млађи човек, европски обучен, и обратио нам се на коректном енглеском језику.

— Ви сте данас гледали процесију на путу? — упитао је.

Сео је за наш сто. Почели смо да разговарамо. Закључили смо да је он свакако студент и замолили га да нам објасни каква је то била поворка.

— То су шиити — (шиити су муслимани који сматрају да је Мухамед одредио за свог првог наследника Алију. Да су Алија и његови одређени потомци непогрешиви. Шиити нису признавали легитимним калифе Абасиде и Омејиде. Далеко бројнији муслимани сунити водили су са шиитима дуго-трајне борбе. Сунити сматрају себе јединим ортодоксним муслиманима, јер поред Кур'ана признају сунну, сачуване Мухамедове изреке, животне обичаје и правила) — почео је он. Сад се прославља месец Мохарам. Становништво нашег града припада двома сектама: шиитима и сунитима. Неопредељених нема. И ја припадам шиитима. Ми се разликујемо од ортодоксних муслимана а корени нашег одвајања допиру чак до порекла самог Ислама.

Разговор је постајао све занимљивији. Наш пријатељ, који се звао Хасан, био је изврстан познавалац историје Ислама, а посебно своје секте и испричао нам је много детаља од којих смо додуше неке знали из исто-

рије, али за неке смо први пут чули.

Религија шиита је, за разлику од ортодоксног Ислама, узела за свој култ — мучеништво. Порекло култа везује се за битку код Карбале у којој је настрадао пророков потомак Хусеин, а његове присталице биле уморене жеђу, затим патњу 12 имама наследника и целог народа који су Арабљани освојили и потчинили.

Хусеин, други син калифа Алије и Фатиме, Мухамедов...

ФРАНЦУСКИ ПУТОПИСЦИ МАРИ-КЛОД И ЖОРЖ ПАПИЊИ ОПИСУЈУ ОБИ- ЧАЈ САМОБИЧЕ- ВАЊА У ЈЕДНОМ МАЛОМ ПАКИС- ТАНСКОМ ГРАДУ

Зато сваке године, од битке код Карбале, па до данас шиити четрдесет дана проводе у жалости за Хусеином. То је свети месец Мохарам.

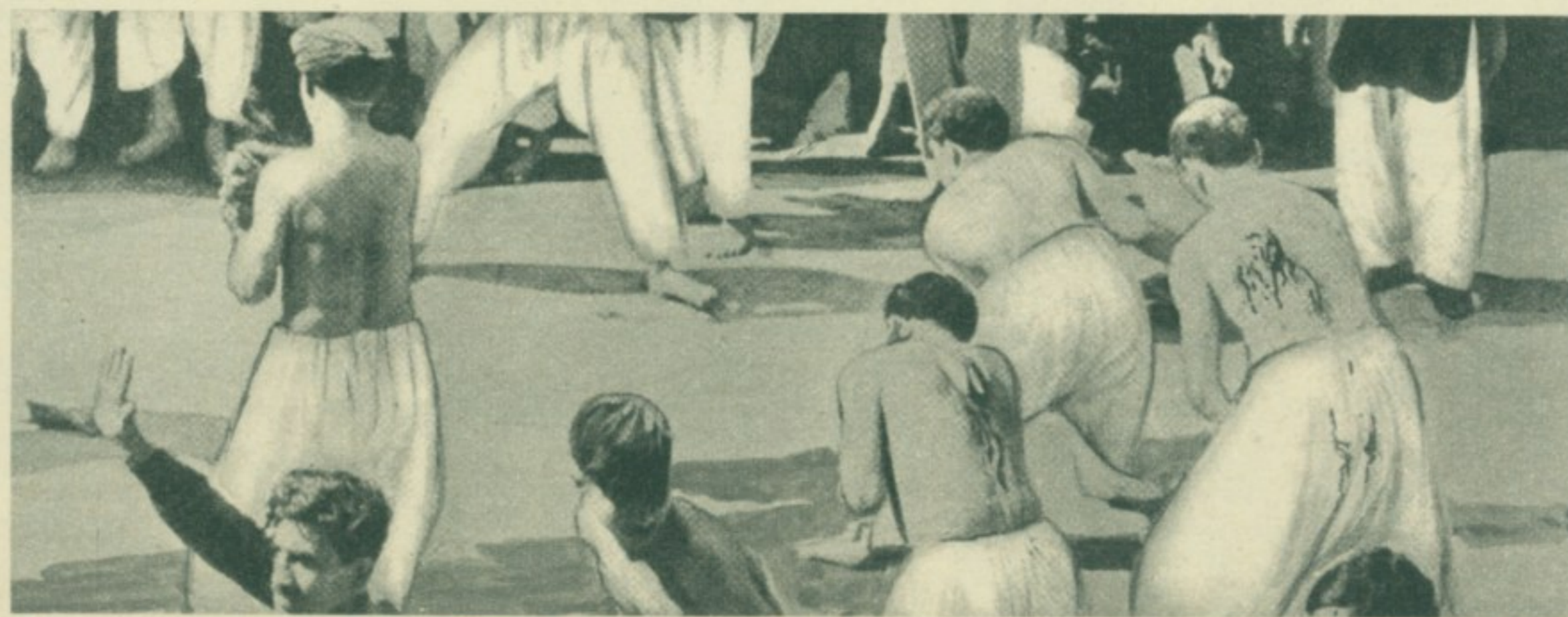
— То што сте данас виде-

ВЕРСКА СВЕЧАНОСТ МУСЛИМАНСКЕ СЕКТЕ ШИИТИ ДОСТИГЛА ЈЕ СВОЈ ВРХУНАЦ

кхери (626—680), био је кандидат странке Алида за калифијски престо против нове династије Омејиде. Унутрашње борбе међу противничким странкама довеле су до расцепа исламског света на суните и шиите. Хусеин је био потучен и убијен код Карбале на Еуфрату; шиити га славе као мученика.

ли, наставио је наш млади пријатељ, само је увод. Пре косутра ће се одржати велике, јавне свечаности Ашури, поворка ће проћи улицама града, а после њеће и сами моћи да судите о вери мојих саплеменика.

ФРАНЦУЗ ПАПИЊИ, АУТОР ЧЛАНКА, УСПЕО ЈЕ УЗ ВЕЛИКИ РИЗИК ДА С КРОВА КУЋЕ СВОГ ДОМАЋИНА ХАСАНА СНИМИ НАЈМУЧНИЈЕ СЦЕНЕ СВЕЧАНОСТИ ШИИТА

У СВЕЧАНОСТИ БИЧЕВАЊА УЧЕСТВОВАЛА ЈЕ И ГРУПА ДВАНАЕСТОГОДИШЊИХ ДЕЧАКА

Додао је још да ова религија има присталица у Ирану, Ираку, у оба дела Пакистана, у Авганистану итд.

Необична њоворка

Сутрадан ме је Хасан увео у цамију где се окупио велики број верника. Свештеник је певао о бици код Карбале, а кад би поменуо крв сви верници су почињали да плачу и јецају. Враћали су се у прошлост.

Осећали смо како се у граду ствара посебно расположење пуно жара и фанатизма.

Следећег дана кроз град је заиста прошла поворка. Од саме зоре верници су се сакупљали на путевима стрпљиво чекајући да свечаност отпочне. Очеви су довели мушку децу која су била обучена у зелене хаљине.

Хасан ми је дозволио да са прозора његове куће, која је гледала на улицу, посматрам шта се збива. Али, упозорио ме је да његов отац не би био одушевљен ако би то сазнао, а поговору ме је опоменуо да не би било добро да снимам оно што видим.

Хасан ме је после тога одвео на кров куће одакле сам непримећен могао да посматрам све што се збива.

Ускоро сам зачуо узвике и угледао чело поворке. Но сили су разне симболе од цвећа, или друга знамења са именима „пророка“. Тренутак касније угледао сам групу људи која је носила мртвачки ковчег, док су сви око њих јадиковали.

Слика бичевања

Пратио сам кроз доглед следећу групу која је наи-

шла и нисам могао да се отмам од извесног осећаја ужаса. Ти људи, голи до појаса, сами су себе бичевали и док им се низ леђа сливала крв певали су и ишли напред. Одједном, застали су, направили круг и почели да ударају једни друге бичевима. То је трајало читав минут, а онда су опет кренули даље.

А онда је наступило призор за који нисам веровао да се може видети у нашем веку. Наишла је друга група људи, и они су такође били наги до појаса, али су се на њиховим бичевима налазили мали ножеви. Начинили су круг и једни другима почели да бичују леђа. Као у каквој трансу, у тај круг би улетео неко од посматрача са стране, дограбио нечији бич и почео сам да се бичује. Чак је и један дечак, чија су леђа већ била сва у завојима, улетео у гужву и почео да се бичује.

Хасан, који је стајао поред мене приметно је моје запрепаштење и почео је, и сам помало збуњен, да ми објашњава:

— Видите, за нас је част да учествујемо у страдању наших имама. Уколико више трпимо, утолико ћемо део њихових болова преузети на себе и бићемо ближи богу.

— Али, зар ово није забрањено — питао сам.

— Забрањено је, одговори он. Али, ко би успео да спречи одржавање ових свечаности у овим нашим забаченим крајевима. Власти су ту немоћне, па се праве да све ово и не примећују.

Онда је наишла група дечака који нису имали више од 12 година. Иста слика. Крвави трагови на њиховим нежним леђима остављали су жалостан утисак. Један старац који их је пратио, давао је ритам ударцима бича...

Чинило ми се да овај страшни празник нема краја и да се ови крици, ове крваве сцене, никад неће завршити.

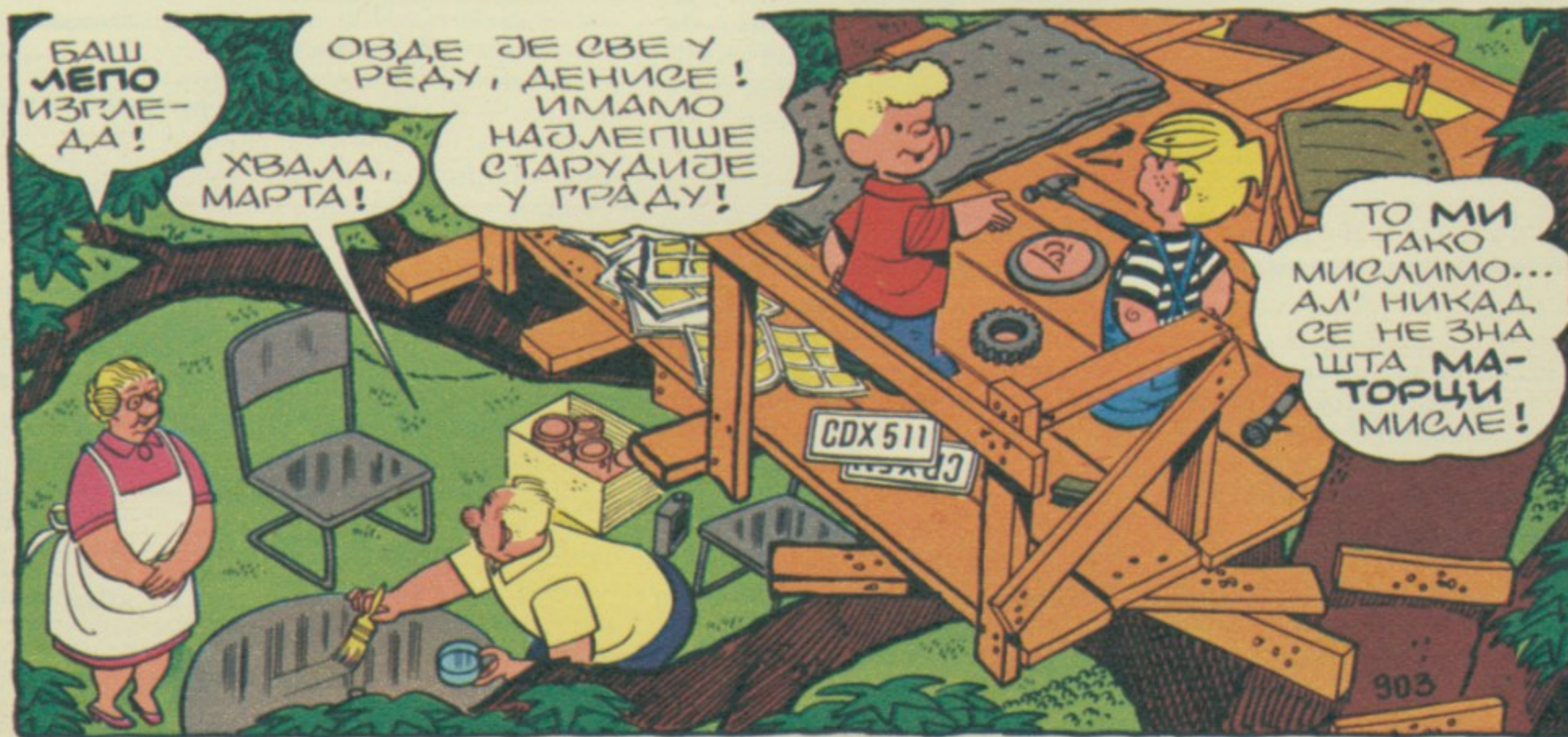
Али, ускоро се показао свечано окићен коњ покривен украсима и цвећем. Он је представљао Хусеиновог коња који се после трагичне битке код Карбале сам вратио кући. А затим, сасвим на крају, ишла су кола са крчазима напуњеним водом. То је био спомен на ратнике који су умрли од жеђи код Карбале. Сваки верник прилазио је и молио за гутљај воде из ових крчага.

ОПЕТ КРИНОЛИНА. — У периоду новог рококоа, средином XIX века, моду диктира једна од најлепших жена Европе — царица Евгенија, жена француског владара Наполеона III. Ова лепотица, пореклом Шпањолка, шета од јутра до мрака у скупоценим хаљинама од свиле, тафта и броката а на њу се листом угледају све дворске даме и најбогатије европске племкиње. Кринолина, широка сукња постављена крутим обручима од жице, појављује се по трећи пут у историји моде (други и трећи пртеж слева) и жене је одушевљено прихватају. Поред кринолине носе се и хаљине с воланима и тракама (последњи слева). Царица Евгенија појавила се на јед-

ном балу у раскошној хаљини од беле свиле украшеној с равно триста три волана од пенушавог тила! Кројачице су имале пуне руке посла и одахнуле су тек после 1840. године када је из САД увезена прва шиваћа машина. Као супротност широкој сукњи, глава мора да буде што мања и то се постиже шеширићима који се испод браде везују тракама (други и четврти слева). Мушкарци почињу да се облаче једнобојно! У великој мери су реденготи, узани и веома елегантни, и панталоне с загаситим пругама (први и пети слева). Господа и даље носе цилиндри, али се понекад појављују и гологлави (носећи с пуно достојанства шешир у руци).

ДЕНИС ШАМПИОН

ПРАШУМСКИ

ИСПОД ДЕБЕЛЕ СИВЕ СЛОНОВЕ
КОЖЕ КРИЈЕ СЕ ОГРОМНА СНА-
ГА КОЈА МОЖЕ МНОГОСТРУКО
** ДА СЕ ИСКОРИСТИ **

Изненада сам га угледао како се помаља из зеленог зида џунгле у јужној Индији — огроман, црносив џин силазио је брдском стазом обасјаном сунцем и носио на кљовама стабло ружиног дрвета које је спретно и чврсто придржавао савијеном сурлом. Ход му је био зачуђујуће лак и пун љупкости, рекао бих чак да је у томе било неког хумора, као да се он, краљ џунгле, забавља тиме што служи човеку као шумски радник.

То је био мој први сусрет са слоном — радником. На

Незаменљив прашумски радник

Ипак, слон је најбољи као шумски радник. У Тајланду се може видети како с лакоћом гура две тоне тешко стабло тиковине све до ивице кланца а онда га даље пушта да се котрља низ стрмину; у Бурми како „размрсује“ гомилу стабала која су се заглавила у реци. Сигурним погледом проналази тачно оно стабло које је све зауставило, подигне га и брзо се склони у страну да се

хиљаде ових дивних животиња стрпљиво проводи око 50 година свога живота на раду у азијским земљама: тегле, вуку и гурају, подижу и преносе све могуће терете. Упрегнут као тегелна животиња слон оре поља на индијско-непалској граници. Натоварен кантама ди-ди-тија пробија се кроз тајландску џунглу далеко од путева, у села захваћена маријом. На станицама гура својим широким, моћним челом теретне вагоне тамо-о-вамо, понекад снагом своје снажне главе и кљова поставља на тачкове преврнуте аутомобиле.

покренута дрвена лавина не би срушила на њега. Помоћу дебелог ужета причвршћеног између његових 30 сантиметара дугачких кутњака може заједно с још једним слоном да ишчупа из земље стабло које има метар у пречнику. У јужној Индији, у држави Керала, постоји слон с једном кљовом који подиже један крај стабла на теретњак. Затим, помоћу савијене сурле и те

своје једине кљове подиже други крај и померајући се постранце корак по корак утовари цело стабло.

У свечаној поворци

Чудесне способности индијског слона у служби човека познате су од давнина. Још 326. пре наше ере пенџабски краљ Пор супротставио се са 200 ратних слонава војницима Александра Великог. Вековима је слон, нарочито украшен, у свечаним приликама носио краљеве и верске поглаваре. Пре више година, приликом крунидбених свечаности непалског краља Махендре видео сам дугачку поворку ових величанствених животиња како, обојени у црну, скрлетноцрвену и златну боју одмереним кораком носе непалске и иностране достојанственике кроз застарама окићене улице Катмандуа.

Како то да се једна дивља животиња, одрасла у прашуми, нађе једног дана у свечаној поворци, или преноси лекове, вуче тиково

дрво за прављење бродова? Па све је то питање навика ове животиње и њене способности прилагођавања за хваљујући којима лако може да се дресира.

250 кг хране
дневно

У слободној дивљини индијски слон живи у чопорима који се стално крећу у потери за храном. То је и разумљиво јер је њему дневно потребно око 250 кило-

жилаве, еластичне сурле, и помоћу ње стрпа храну у уста. Да би тај зелениш лакше прогутао и сварио одлази до најближе реке или баре где попије огромне количине воде: 130 — 200 литара дневно!

Стаза
слонова

И у једном и у другом случају било да је јео или пио, оставља за собом одласан траг који ловцима на слонове умногоме олакшава посао. Постоје разни начини хватања. Најједноставнији је да се ископа дубока јама и да се чека да дебелокожац упадне унутра; тада га ловци вежу и извуку напоље помоћу два припитомљена слона. Често се постављају и замке од ужади на стазама у џунгли за које се зна да њима пролазе слонове. О такву замку саплету се ноге животиње, а после тога посао ловаца није тежак. Употребљавају се успављујућа средства, опијум се помеша са лишћем или се, пак, животиња гађа наркотичном пушком. Понекад као мамац послуже пи-

СЛОН КОЈИ РАДИ У ЈЕДНОЈ БУРМАНСКОЈ ПИЛАНИ. МЕТАЛНЕ НАВЛАКЕ ШТИТЕ МУ КЉОВЕ ДОК ПРЕНОСИ ТЕШКА ДЕБЛА

КА ЖИВА ДИЗАЛИЦА

томе слонице, које дивљег слона намаме тако близу да човек може да га ухвати по моћу ласа. Осим тога у Индији, као и у Источном Пакистану, примењује се кхеда-метода помоћу које се — што представља узбудљив приказ — читав чопор

Мало помало његов чувар га учи да разуме команде. Уз помоћ шиљатог штапа, са увек исто наглашеним завршним слогом, издаје наређења на хинду језику: „Седи“, „На колена“, „Пиј!“, „Ноге горе!“ Колико команди Рави може да научи? Си-

стабла, дужине пута којим се дрво спушта као и физичке снаге животиње.

Послушан, доброћудан, стрпљив

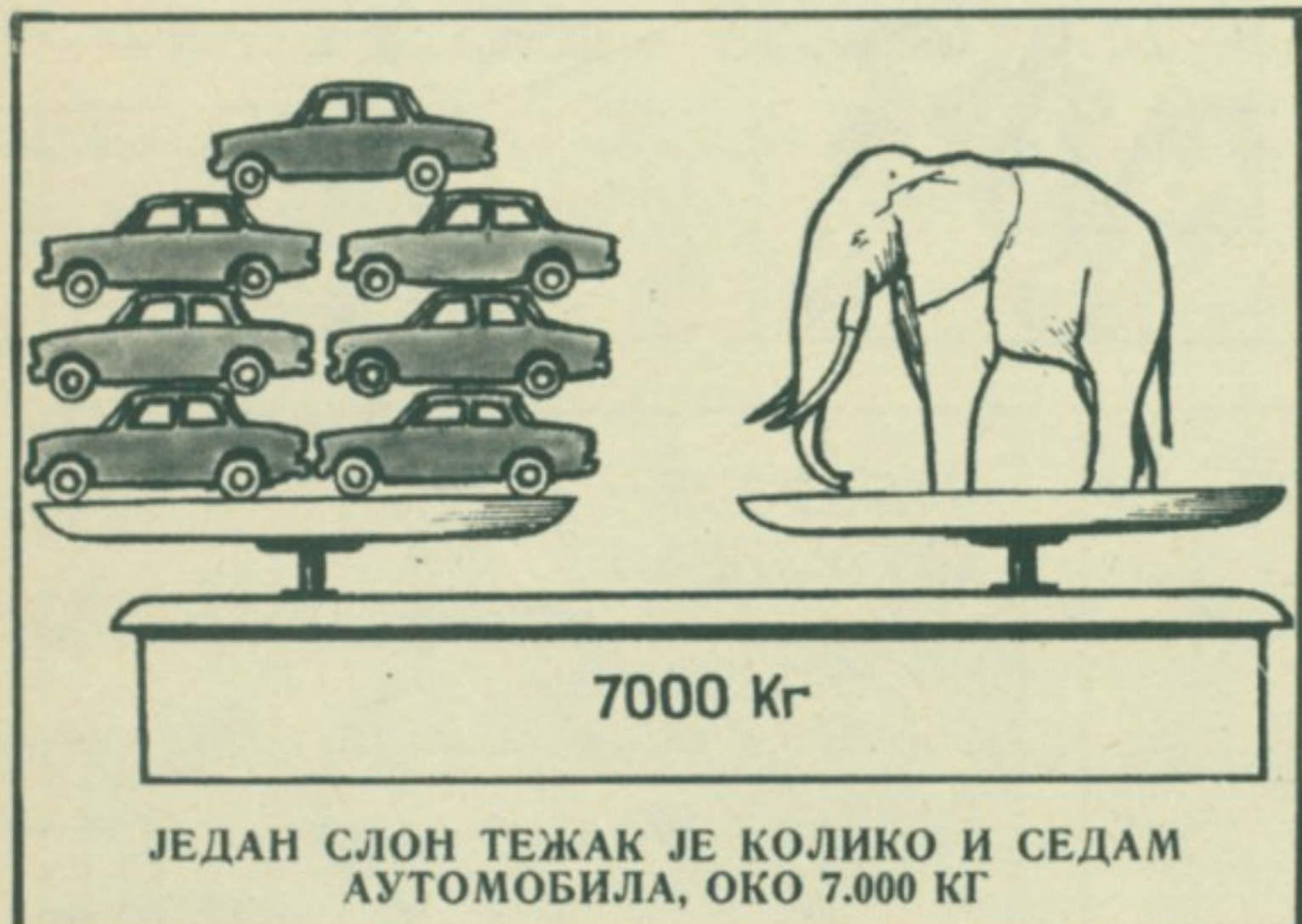
У току разговора са др Раом докасао је један слон а његов чувар је замолио ветеринара за лек. Имао је рану на трбуху. Др Рао је дао чувару јодну маст коју је овај опрезно утрљао у осетљиво место. То је, наравно, ђаволски пекло али пацијент је само клатио предњу ногу тамо-овамо као да је тиме хтео да ублажи бол. Забринутост чуварева била је разумљива, јер свако ко дође у додир с овим дебелокошцима убрзо их заволим. Уз мало изузетака — тврдоглавих, опаких па чак и опасних — слон је послушан, доброћудан и невероватно стрпљив.

Питање је сада да ли се ове животиње могу одржати као радна снага у Азији која се непрекидно модернизује? Да ли могу да конкуришу тракторима или новим машинама за сечење шуме које обарају дрвеће, тешу га и слажу? Па ипак, за многа шумска подручја одговор гласи: не! У Тајланду се већ сада за транспорт дрвета за изградњу бродова поред слона употребљавају и трактори; и на дрвеним стовариштима индијских пилања све мање се употребљавају дебелокошци. Али Азија је велика и постоје милиони хектара шуме у којима је слон неопходно потребан. Он је не само сразмерно јевтин већ у себи сједињује мотор, трактор, булдожер а има и — памети у глави. Слона нико није научио промишленим покретима када барата стаблима. Он сам изналази тежиште, подиже један крај стабла, намешта ланац устима и подиже га, сам такође проналази најповољнији положај стабла. Када таква један дебелокожац једном схвати шта треба да ради, он ради самостално. Који би трактор то био у стању?

Један надзорник шуме ме је најозбиљније уверавао да је неколико слона из дунгле научило да откине дугачку бамбусову трску и да је испред себе носи као стег. Док опрезно каскају својим утабаним путевима, чеपर्кају трском по земљи да би на тај начин избегли камуфлиране јаме.

У једном кампу у Индији отворено сам упитао слона да ли је то истина. Огроман дебелокожац није ми одговорио — али је значајно намигнуо.

Џон Фрејзер

дивљих слона истера из својих скровишта и натера у ограђен простор овичен јарком или живицом.

Од ухваћених слона неки су сувише јогунасти или стари и ти се не могу припитомити. Већина, међутим, може за девет до дванаест месеци да се обучи у драго цене радне животиње. Ево, како изгледа ток обуке једног индијског слона.

Тек ухваћен слон добио је име Рави, према величанственој реци која извире у Хималајима. Овај сиви џин оставља такође величанствен утисак: висок готово три метра, са широком лобаном, грудним кошом, издуженим и нешто мало повијеним леђима, здепастим, прилично кратким ногама и кратким репом, који се завршава чуперком. Када смо му се приближили, почео је бесно да труби. Није ни чудо, само што је извучен из јаме у којој је ухваћен и сад га пар питомих слона, тесно приљубљен уз њега, прати до штале.

То је шупа од неотесаних стабала са шест боксова у којима се налази шест везаних слона.

На колена!

— После једне до две недеље — објаснио нам је водич — Равијев чувар може већ да уђе у бокс да му да палмово лишће и воду, да га мази, храни бананама, да га гладни по боковима и челу и... да тихо с њиме разговара. Отприлике кроз месец дана Рави сме да изађе из штале иако још везан за припитомљен пар слона и да се купа у реци; после тога везује се за дрво. Тиме је његов боравак у штали коначно завршен.

гурно двадесетак али нико не зна где лежи највиша граница. Сер Ричард Алувиаре, некадашњи дипломата на Цејлону, тврди да је открио 82 речи које слоновима разумеју.

Уз тачан распоред часова, редовно храњење и поступак пун љубави животиња полако заборавља онај удар који је доживела кад су је заробили. Рави се сада добровољно покоравља свом учитељу, реагује чак и на мали притисак његове бутине или благо голицање иза ува. На следећој продаји слона он ће постићи високу цену.

Када после тога почне да ради у дунгли, радиће од 8 ујутру до један; за осмочасовни радни дан је претопло. После завршеног посла слон се враћа натраг у логор, издува се док му се зној не осуши а затим му чувар на реци изриба кожу каменом или љуском кокосовог ораха. Када се врати у логор поједе око 25 килограма сена и 15 килограма пиринча а тада га, са оковима на ногама, пуштају у шуму да сам тражи храну. Увече још једном добија храну, спава само четири часа и поново пасе све до зоре.

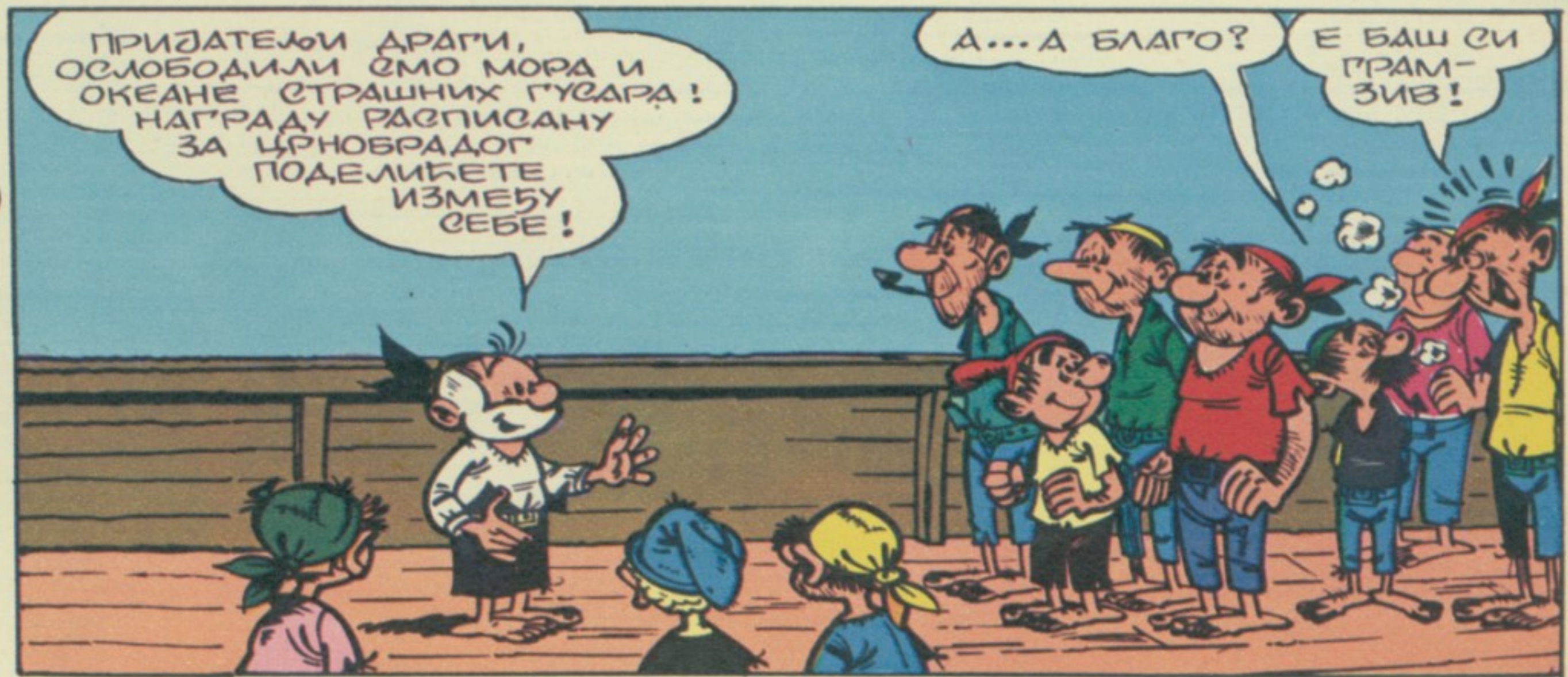
— Са слоновима радницима поступа се крајње брижљиво. За сваког слона се тачно зна колико може да потегне — рекао нам је ветеринар др Ратхавенд Рао. — Колико је то, зависи од нагиба земљишта, величине

У МНОГИМ ЗЕМЉАМА АЗИЈЕ СЛОН УЖИВА ВЕЛИКО ПОШТОВАЊЕ. У СИЈАМУ И БУРМИ НАРОЧИТО СУ БИЛИ ЦЕЊЕНИ БЕЛИ СЛОНОВИ, ЗА КОЈЕ СЕ СМАТРАЛО ДА СУ ОВАПЛОЋЕЊЕ САМОГ БУДЕ. КОЖА БЕЛИХ СЛОНОВА ЈЕ У СТВАРИ СВЕТЛОСИВА

ОСТРВО С БЛАГОМ

ТЕКСТ: А. РЕЈМОНД
ЦРТА: М. РЕМАКЛ

КРАЈ!

БРОД У ПЛАМЕНУ

ЖИВОТИ СВИХ ПУТНИКА И ПОСАДЕ ЗАВИСИЛИ СУ ОД ХРАБРОСТИ И ИЗДРЖЉИВОСТИ ЈЕДНОГ ЈЕДИНОГ ЧОВЕКА

Убрзо после тога ложачи су били приморани да изиђу из просторије с котловима и да се придруже осталима на прамцу. Сада су све очи биле упрте у Максвела који је, обавијен пламеном, све више приближавао „Клајдесдејл“ обали, на којој се већ била окупила гомила људи. Био је то ужасан приказ. Пламен је обухватио скоро читав брод. Котлови су били усијани и сваког тренутка могли су да експлодирају.

СКРОМНИ МАКСВЕЛ

Стењући, крцкајући и сав у диму „Клајдесдејл“ је секао пут кроз стене, ударио о шљунковиту обалу и најзад се зауставио. За тренутак су људи на обали устукнули од силне јаре, а онда су потрчали ка „ватреном броду“.

Џим Максвел је нађен ка-

Било је тихо ведро вече у лето 1827. кад је пароброд „Клајдесдејл“ испловио из Клајда у Шкотској на путу ка западној обали Ирске. Путници су уживали у пловидби док је крманош Џим Максвел сигурно управљао бродом који је пролазио крај последњих опасних места недалеко од стеновите шкотске обале.

Док је брод пловио ка Северном каналу, који се налази између Шкотске и Ирске, неки путници су изашли да пред спавање прошептају палубом. Максвел их је посматрао са свог места крај крме кад, наједном, у ваздуху омириса нешто „необично“. Брзо је позвао помоћника и одјурно да јави капетану Тернеру.

КРМАНОШ НИЈЕ ПОСЛУШАО ЗАПОВЕСТ

Капетан је дошао, омиришао ваздух и дошао до истог закључка као и Максвел. Негде на броду избила је ватра.

Одмах су кренули у обилазак брода. На врху лестница које воде у просторију са моторима дочекао их је пламен. Одмах затим зачуло се пуцкетање дрвета. Изгледа да је за свега неколико секунди пламен обухватио цео десни бок. Капетан Тернер је отрчао на палубу да види командне уређаје. Један поглед био му је довољан да утврди да се у-

право најважнији део брода налази у пламену.

У том тренутку „Клајдесдејл“ се већ налазио на половини пута до Ирске. Тернер је сазвао посаду, упознао их с опасношћу која прети броду и путницима и организовао ланац људи који су један другоме додавали кофе с водом и покушали да макар мало ублаже по жар. Али, пламен је био све јачи. Максвелу је наредио да пуном брзином плови ка Ирској, а онда се вратио у просторију са стројевима да види успевају ли покушаји да се ватра укроти.

Први пут у својој поморској каријери Џим Максвел није извршио наредбу. Верујући да имају више могућности да преживе ако плове кући, окренуо је брод ка обали Шкотске.

Посада се читаво време борила против ватре; котлови су очајнички пуњени тако да су се усијали. Уплашени путници истрчали су на палубу, неки у спавалима, и очајнички се распитивали има ли какве наде за њих. Ватра се проширила и на палубу, па је Максвел наредио путнике да се држе што даље од мотора. Наредио им је да оду на прamac брода, место које је било најудаљеније од ватре. Јара је била неиздржљива.

МОЖДА ЈЕ ОВАКО БОЉЕ

Сада се капетан Тернер попео до крме, схватио је да Максвел води брод ка

Шкотској. Али, схватио је такође да је сувише касно да захтева да се његова наредба изврши. Помислио је да је Максвел, можда, добро учинио када је зановно кући. Лакше ће пристати крај добро познате шкотске обале.

Тада је посада већ била изгубила битку с ватром, па је капетан Тернер наредио Максвелу да остави крму и придружи се путницима на прамцу.

Али, крманош је одбио да га послуша.

— Кажем вам да морам у-

скоро цео труп брода, па чак и крму. Али, Максвел се није мицао са свог места. Ватра је почела да му лиже одело.

Било је јасно да ће Максвел, уколико се нешто не предузме, жив изгорети, па је капетан Тернер наредио посади да поново створи ланац и кофе с водом су прелазиле из једних руку у друге да би најзад вода била просипана на крманоша. Само захваљујући томе ватра није успела да захвати његов капут, капу и панталоне.

КАПЕТАН ТЕРНЕР УЗАЛУД ЈЕ МОЛИО, УБЕЂИВАО, НАРЕЂИВАО: МАКСВЕЛ НИЈЕ ХТЕО ДА СЕ МАКНЕ ОД КРМЕ МАДА МУ ЈЕ ПЛАМЕН ВЕЋ ЗАХВАТИО ОДЕЋУ

прављати бродом док не пристане! — викао је — Ако удари прамцем о стене, сви ће се ови несрећници ци удавити.

Знајући да има посла свеома одлучним човеком, капетан није губио време у објашњавањима. Да би брод могао да плови највећом брзином, наредио је да затворе сигурносне вентиле мада је то значило да казани могу прснути.

Судбина „Клајдесдејла“ налазила се сада у опрженим и рањавим рукама Џима Максвела.

Мотори су све брже радили, злосрећни брод секао је воду. Пламен је обухватио

ДРЖАЋЕ КРМУ ДОК НЕ ПАДНЕ МРТАВ

А читаво то време Максвел је водио брод ка обали. Час је био мокар до голе коже, час га је пржила јара. Густ црн дим терао га је на кашаљ и отежавао му дисање.

Другови су покушавали да га наговоре да остави крму, али без успеха.

— Нема смисла да покушавате да га одведете — рекао је капетан. — Држаће крму док не падне мртав.

ко лежи на крми, једва жив. Снажне руке ухватиле су га и у том тренутку његов капут се претворио у пепео.

Храбри крманош је однет на обалу а одатле у болницу. Није дуго остао у кревету. Журио је да се врати на посао, на своју крму.

Од овог догађаја храбри крманош добио је надимак „скромни Максвел“. Постао је познат, о њему су испредане легенде, али он никад и ни с ким није хтео да разговара о свом херојском делу.

И данас се он памти као један од највећих поморских јунака Шкотске.

ПОЗИВ ЧИТАОЦИМА

АКО СТЕ ДОЖИВЕЛИ НЕШТО УЗБУДЉИВО, ОПИШИТЕ НАМ ДОГАЂАЈ. ОБЈАВИЋЕМО ВАШ ДОЖИВЉАЈ У ОВОЈ РУБРИЦИ „ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА“. МОЖЕТЕ ОПИСАТИ И ТУЂИ ДОЖИВЉАЈ. ОПИС МОРА ДА БУДЕ ДУГ НАЈМАЊЕ 4 СТРАНЕ НА МАШИНИ (СА ПРОРЕДОМ) ИЛИ НАЈВИШЕ 5 СТРАНА. (АКО НЕМАТЕ МАШИНЕ, ПИШИТЕ ВЕОМА ЧИТКО РУКОМ). ОБЈАВЉУЈЕМО САМО ИСТИНИТЕ ДОГАЂАЈЕ. „ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА“ КОЈА БУДЕ ОБЈАВЉЕНА НАГРАЂУЈЕ СЕ СА 20.000 СТ. ДИН.

ПОСЛЕ ПРИНУДНОГ СПУШТАЊА НА ТАЈАНСТВЕНИ БРОД, ЏОНИ ЈЕ ОПТУЖЕН ДА ЈЕ ПОСЛАТ КАО САБОТЕР! ПОКАЗАНО МУ ЈЕ И ШТА ЈЕ, ТОБОЖЕ, ЦИЉ ЊЕГОВЕ МИСИЈЕ...

САМО ДОБРО ПОГЛЕДАЈТЕ, МИСТЕР! ТО ЈЕ ОНО ШТО БИ ВАШ ГАЗДА, СЕМ СИНГАПУРАЦ, ХТЕО ДА УНИШТИ! ЛИЛИНА ПЛОВЕЊА КОЦКАРНИЦА!

ЈА... ЈА... ВИДИМ... АЛИ НЕ ВЕРУЈЕМ!

ДА! НЕ МОГУ ДА МЕ СМИСЛЕ ШТО ИМ ИЗ ОБАЛСКИХ КОЦКАРНИЦА ОДВЛАЧИМ МУШТЕРИЈЕ ПРУЖАЈУЋИ ИМ ОНО ШТО ОНИ НЕ МОГУ...

... ЧАР СТАРИХ КОЦКАРНИЦА СА ДИВЉЕГ ЗАПАДА! ОВО ЈЕ ПРАВИ ДВОРАЦ НА ВОДИ!

И СВЕ БИ ДАЛИ ДА МОГУ ДА МЕ УНИШТЕ! ЗАТО СУ И ВАС ПОСЛАЛИ!

НИСТЕ У ПРАВУ! ДА СУ МЕ ОНИ ПОСЛАЛИ ЗАР БИХ ЈА СЛЕТЕО НА ВАШУ ПАЛУБУ...

... ЈЕДНОСТАВНО БИХ УБАЦИО БОМБУ У ВАШ БРОДСКИ ДИМЊАК И... ОДЛЕТЕО!

РАЗУМНО ГОВОРИ! СУВИШЕ РАЗУМНО!

ОПРОСТИТЕ, МАДАМ! УПРАВО ПРИМЉЕНА ВЕСТ: „ПИЛОТ НЕСТАО У ОЛУЈИ ЈОШ НИЈЕ НАЂЕН“!

ТО МОРА ДА ЈЕ НАШ!

ВЕРОВАЛИ МИ ЊЕМУ ИЛИ НЕ... ОН ЈЕ ТУ СА СВОЈИМ ХЕЛИКОПТЕРОМ!

ТАЧНО! ОДМАХ ЋЕ МОМЦИ ОПРАВИТИ ЊЕГОВ ПЛОВАК! МОЖЕ И ОН ДА НАМ ОБАВИ ОНАЈ ПОСАО!

ЗА ТО ВРЕМЕ У ЈЕДНОЈ КОЦКАРНИЦИ НА ОБАЛИ...

ВИДИШ ЛИ? ОНАЈ ЋАВО ОД ЖЕНЕ У НАШИМ ЈЕ ВОДАМА!

ТАЧНО, СИНГАПУРЦЕ! ТО СЕ И МЕНИ ДОГОДИЛО КАД СЕ ПОЈАВИЛА КРАЈ МАНИЛЕ!

ПОШТОВАНИ ЧЛАНОВИ КЛУБА „СРЕЊА“... ДОЛАЗЕ!

ЈЕДИНА ТАЧКА НА ДАНАШЊЕМ САСТАНКУ ЈЕ: ДА СЕ ЗАУВЕК РЕШИМО ТЕ ЖЕНЕ И ЊЕНЕ ПЛОВЕЊЕ КОЦКАРНИЦЕ!

НУЛА X

ИЗДАЈНИЧКИ ОЖИЉАК

ДВА ПРОГОЊЕНА ЧОВЕКА ОДЛУЧИЛА СУ СЕ НА ОЧАДНИЧКИ КОРАК: ДА СА КОСМОДРОМА УКРАДУ БРОД, НУЛА X. АЛИ...

СТОЈ! ЈЕДАН ПОКРЕТ... И ВИ СТЕ МРТВИ!

АЛИ, ДЕВА ОСТАЊИКА БИЛА СУ СПРЕМНА НА СВЕ. КОРГАН СЕ БАЦИО...

АААХ!

ИЗВИНИ, ПРИЈАТЕЉУ! МОРАМО ДА СЕ СПАСАВАМО!

ТАКО СТОЈЕ СТВАРИ, БРЕДЕ! ТО ЈЕ ЈЕДИНИ НАЧИН ДА СПАСЕМО НАШУ ПЛАНЕТУ!

...И ЗАМАХНУО ПЕСНИЦОМ...

ШОЛ ЈЕ ИСПРИКАО БРЕДУ ШТА ЈЕ ДОЗНАО ОД КОРГАНА...

НЕ, КОРГАНЕ! ЧЕКАЈ! ТО ЈЕ БРЕД ЊУМЕН... МОЈ ПРИЈАТЕЉ!

ПОЛЕ! ЈЕСИ ЛИ ЛУД? ТРАЖИ ТЕ И ВОЈСКА И ПОЛИЦИЈА, А ТИ...

МОЖДА ЈЕ СВЕ ТАКО... АЛИ ДА УКРАДЕШ НУЛА X? ЧОВЕЧЕ, ПА ТО ЈЕ БЕЗУМЉЕ!

НИЈЕ БЕЗУМЉЕ АКО ТИ, ГРЕГ И РЕД БУДЕТЕ УЗ МЕНЕ! КАД ЈЕ СЛЕДЕЋИ КОНДИЦИОНИ ТРЕНИНГ?

БРЕДЕ, ПОЈЕДИНОСТИ ПРЕПУСТИ МЕНИ, А ТИ САМО ОБАВЕСТИ ОСТАЛЕ ДА БУДУ СПРЕМНИ ЗА ЛЕТ!

СУТРА УЈУТРУ! ДОБИЛИ СМО НОВОГ КОМАНДАНТА... ПУКОВНИКА ЧЕНИНГСА!

У РЕДУ! И НАДАМ СЕ ДА ЗНАШ ШТА РАДИШ!

ШТА БЕМО САД, ТРЕВЕРСЕ? ГДЕ ДА СЕ САКРИЈЕМО ДО ЗОРЕ?

КАО ДВЕ СЕНКЕ ПРИВУКЛИ СУ СЕ БРОДУ...

ЈЕДИНО МЕСТО ГДЕ НАС НИКО НЕЋЕ ТРАЖИТИ ЈЕ... НУЛА X!

СТРАЖАР! ТИХО, КОРГАНЕ, ЈЕР АКО НАС ПРИМЕТИ...

У идућем наставку: КРАЂА КОСМИЧКОГ БРОДА!

* ХУМОР *

РЕЗУЛТАТИ КОНКУРСА ЗАСТАВЕ (2)

У погађању главних градова учествовало је 1700 читалаца (прошли пут 1716). Тачних одговора било је овог пута 340 (а прошли 307). Тачни одговори: главни град 1. Ирак — Багдад, 2. Ирска — Даблин, 3. Гамбија — Батарст, 4. Италија — Рим, 5. Израел — Јерусалим, 6. Јамајка — Кингстон, 7. Јапан — Токио, 8. Јемен — Сана, 9. Јордан — Амман, 10. Камбоџа — Пном-Пен, 11. Камерун — Јаунде, 12. Канада — Отава, 13. Јужноафричка Република — Преторија (и Кејп Таун), 14. Кенија — Најроби, 15. Кина — Пекинг, 16. Кипар — Никозија, 17. Колумбија — Богота, 18. Конго (Бразавил) — Бразавил, 19. Конго (Киншаса) — Киншаса, 20. Кореја Јужна — Сеул, 21. Кореја Северна — Пјонгјанг, 22. Костарика — Сан Хозе, 23. Куба — Хавана, 24. Кувајт — Кувајт, 25. Лаос — Вијентијан, 26. Лесото — Масеру, 27. Либан — Бејрут, 28. Либериа — Монровиа, 29. Либија — Вајда, 30. Луксембург — Луксембург, 31. Мадагаскар — Тананарива, 32. Мађарска — Будимпешта, 33. Малави — Зомба, 34. Малезија — Куала Лумпур, 35. Мали — Вамако, 36. Малдиви — Мале, 37. Малта — Ла Валета (Валета), 38. Мароко — Рабат, 39. Мауританија — Нуакшот, 40. Мексико — Мексико Сити, 41. Монголија — Улан Батор, 42. Маскат и Оман — Маскат, 43. Непал — Катманду, 44. Монако — Монако, 45. Нигерија — Лагос, 46. Нигер — Нијамеј, 47. Никарагва — Манагва, 48. Норвешка — Осло.

миров, Кумановска 25, Кикинда; Петар Ристић, уч. VIII раз. основ. шк. „Вук Караџић“, Липница; Мирјана Петровић уч. VIII раз. Бисина бр. 5, Младеновац; Споменка Тадин, В. Радичевића 2, Арадац; Борис Моравек, Рударска 174, Тузла; Драгиша Марић, Лењинова 45, Кач; Миодраг Живков, ул. Бранка Радичевића 28, Панчево; Даница Петров, Лењинова 15, Елемир, Ванат; Љиљана Копривица, И. Вујошевића 14/III, Титоград; Душан Павлов, Страхињића бана 55, Београд; Мартин Курај, М. Тита 10, Ковачица, Ванат; Снежана Станковић Ивана Мичурина, 21/12, Раковица — Београд; Раде Павловић, Озренска 11, Београд; Горан Живковић, Господар Јевремова 30/III, Београд; Миљивоје Тацковић, уч. осн. шк. „Станоје Главаш“ Глибовац, з.п. Смед. Паланка.

Славка Мичића 5/II, Тузла; Ненад Мишић, Титова 113, Тузла; Зоран Дадић, ул. Гајева бр. 7, Београд; Светислав Радовановић, Јована Авакумовића бр. 2, Београд; Жељко Волавка, С. Мичића бр. 6, Тузла; Драгана Милић, Солунска 21, Београд; Васа Коменнић, ул. Цамблакова 3, Београд; Сафет Хајдаревић, Патриса Лумумбе 59, Београд; Драгица Букуров, ул. Николе Француског бр. 61, Иђош; Жарко Дајковић, ул. М. Тита бр. 14, Ужичка Пожега; Светлана Ковачевић, М. Тита 87, Титово Ужице.

20 учесника конкурса добило је књигу „ЗВЕЗДЕ, СТЕПЕНИЦЕ ЗА СВЕМИР“

Ладислав Лепар, ул. Косте Абрашевића 49, Нови Сад; Ото Балзам, Бориса Кидрича 57а, Бечеј; Владислав Добродолац, VI раз. ул. Димитрија Туцовића 6/1, Суботица; Звонко Хутира, Змај Јовина 16, Сремски Карловци; Никола Михајловић, Железничка 66, Сремски Карловци; Даница Видојевић, Босанска 8, Чачак; Миодраг Грдановић уч. V/1 осн. шк. „Ослободиоци Београда“ (молим вас пошालите тачну адресу); Зоран Марковић, Вукасовићева 29/II стан 16, Београд; Милан Јовановић, Браће Анђелића 49, Сремски Карловци; Радован Ковачевић, Стевана Филиповића 37, Београд; Николај Мургаши, Стевана Филиповића 29/56, Београд; Дубравка Стаменковић, Вишњићева 4а, Београд; Борка Делетић, ул. Ново Насеље бр. 9, Иванград; Мирослав Малчић, Вјекослава Ковача 8/36, Београд; Мирослав Марковић, Буре Салаја 1а, Титоград; Горги Евтимов, ул. Бобе Николов бр. 16, Титов Велес; Небојша Кантар, Цара Душана бр. 20/VI стан 16, Београд; Миодраг Несторовић, Стевана Филиповића бр. 35, Београд; Весна Вукашиновић, Стевана Филиповића 30/29, Београд; Борђе Урошевић, уч. VI разреда осн. шк. „Његош“, Котор;

20 учесника награђује се књигом: „У ЗЕМЉИ ПОНОЊНОГ СУНЦА“

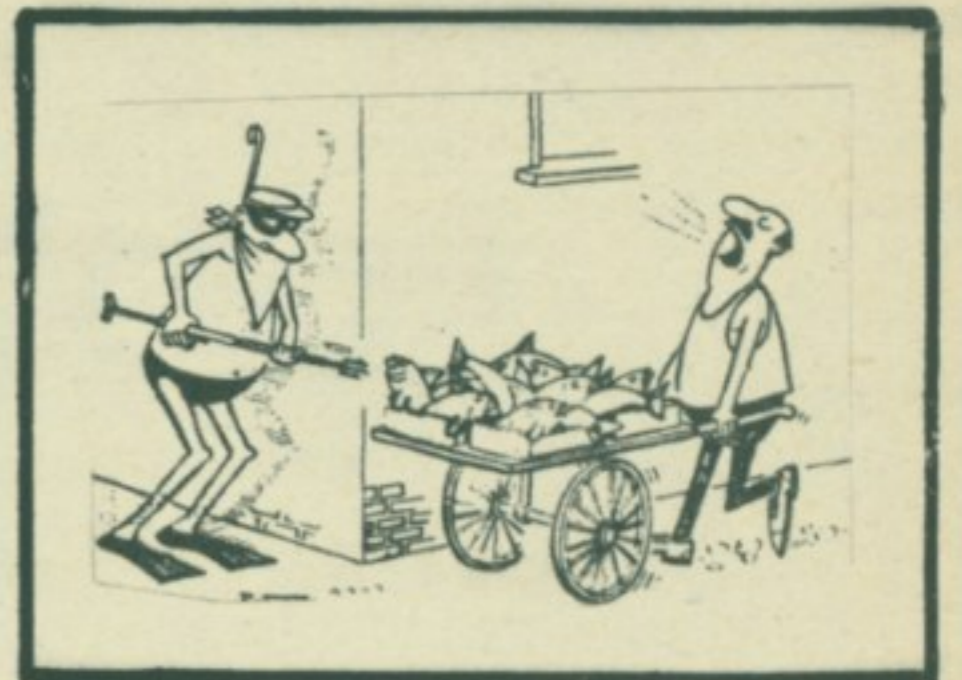
Драган Љујић, Васина 15, Београд; Јован Лазић, М. Пијаде 25, Железник; Сандра Јовановић, Стражиловска 1, Сремски Карловци; Момир Алемпић, ул. Филипа Кљајића 65, Зворник; Марина Краљевић, Високог Стевана 30—32, Београд; Звонко Бугарски, Вождова 24/III, стан 7, Ниш; Милутин Србљак, ул. Мустафе Бакије 139, Пећ; Оливера Јанић, ЈНА 21, Крагујевац; Светислав Јосифовић, Дубровачка 5, Приштина; Слободан Милевски, ул. М. Тита бр. 1, Качарево; Нихад Тучић, Рударска ул. 240, Тузла; Мирјана Бобан, Крупска б. 6. I кат, Вихаћ; Мухамед Мујић, Војводе Путника 46, Сарајево; Драгица Ђуровић, Његошева 85, Титоград; Александар Максимовић, Бошка Савића 1/VI, Трстеник; Драган Павићевић, ул. В. Корчагина 24/1, Крушевац; Гордана Лукић, 7. јула 16, Титово Ужице; Виктор Габалдо, уч. Р. Омановића 2, Цазин; Томислав Јаносевић, Дуровачка 22, Чачак; Бранкица Мандић, Љубушка 5, Београд.

20 награђених читалаца добија књигу: „ОСТРВО ЗАЉУБЉЕНИХ МАЈМУНА“

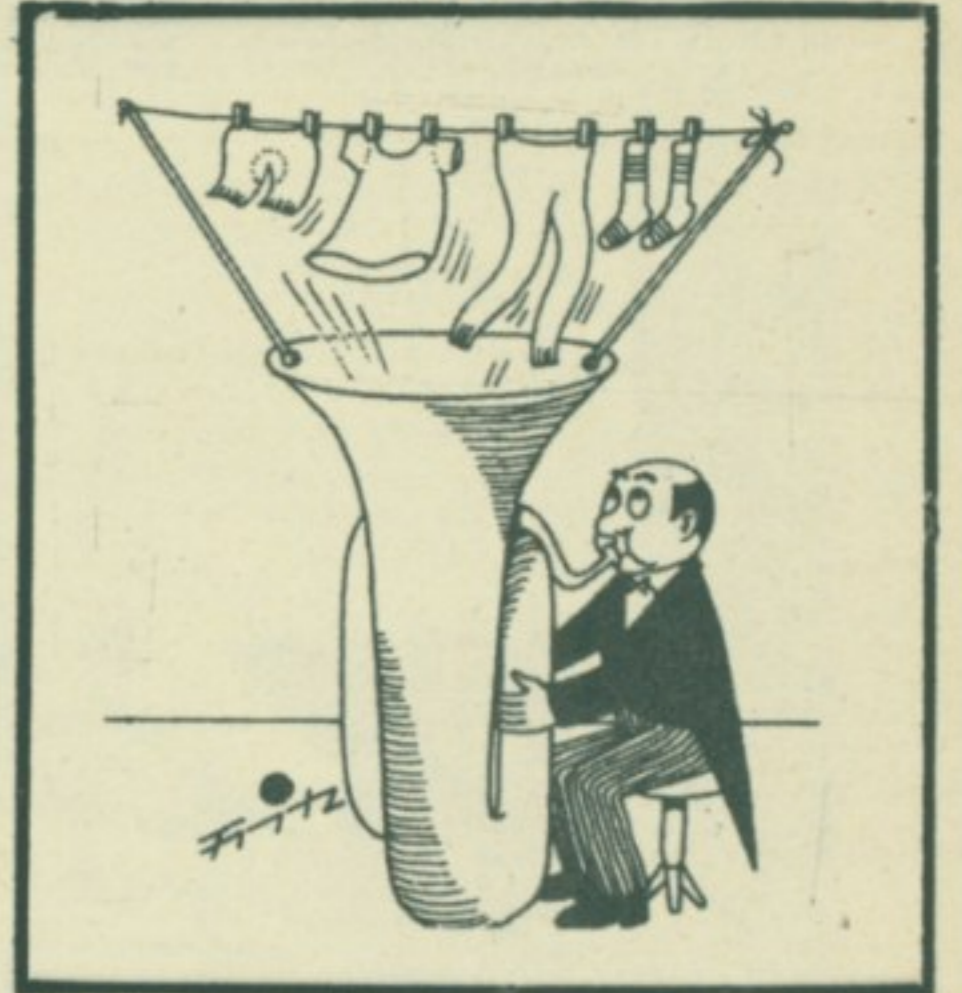
Иванка Блајић, Славићева 41, Сплит; Снежана Милојевић, Шишанско насеље 2, Пула; Мирјана Праковић, Тамнавска 1, Београд; Мирела Ђорђевић, ул. Сметанина 20, Београд; Владимир Николић, Пожешка 68, стан 21, Београд; Владо Бојовски, ул. Октомвриска 30, Скопље; Бранко Ђокић, Мике Дујића, Модрича, Босна; Драгана Чађа, ул. Добропољска 32, Београд; Сенад Селимбеговић, С. Благовчанина бр. 8, Вогошћа код Сарајева; Милан Јеремић,

20 награђених читалаца добија књигу: „ПУТ КА ЗВЕЗДАМА“

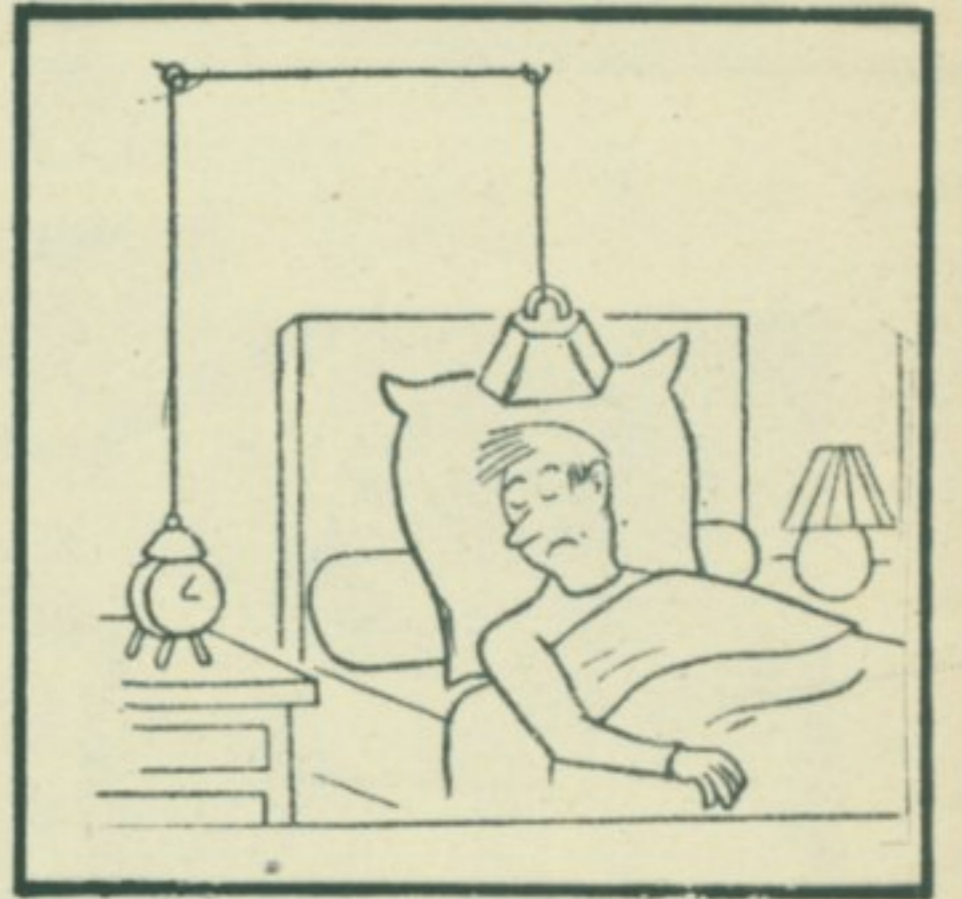
Никола Шавија, Хасићи, Гламоч, БиХ; Горан Тимотијевић, Г. Принципа 30, Крагујевац; Весна Миленковић, уч. VIII раз. Основне школе „Доситеј Обрадовић“, ул. Стевана Првовенчаног бр. 8, Београд; Милена Лесковац, Косовска 39, Нови Сад; Борис Микош, Зукити 2, Вареш; Драган Анђелић, ул. Хе роја Радовановића 55, Уж. Пожега; Ни кола Атлагић, ул. Данка Митрова 33, Вања Лука; Милан Арбутина, Саве Гајића 6, Двор на Уни; Тања Јоксимовић, 7. јули 1/Б, Титово Ужице; Катица Вијатов, ул. Видаковићева бр. 8, Зрењанин; Милан Роговић, Бар Топлица 3/9, Црна Гора; Александар Нењковић, Радничко шеталиште 52, Сплит; Војислав Рашић, М. Тита 13, Ср. Митровица; Мирослав Ржић, М. Пијаде 25, Железник; Живота Јовић, ул. Коче Поповића 5, Бочина код Варварина; Олга Раичевић, Полинска 23, Иванград; Александар Матић, Јабучка 11, стан 45, Београд; Душко Мушички, Страхињића Бана 35, Београд; Никола Николић, Ибарска 8, Београд; Радољуб Ђировић, Ул. Студентска 3/26, Нови Београд.

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

И ПРАВО ДРВО, КАД НА КРИВУ ЛЕЖИ, ИСКРИВИ СЕ.
(Наша народна пословица)

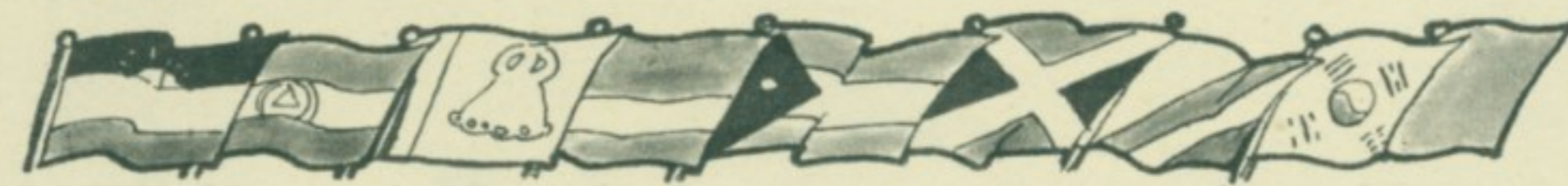
100 НАГРАЂЕНИХ ЧИТАЛАЦА

ИЗДАВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ «ВУК КАРАЏИЋ»

НАГРАЂУЈЕ:

20 учесника конкурса књигом „СВЕТ БУДУЋНОСТИ“

Љиљана Барберић, уч. Загреб, Стењевац 1, Трајина бр. 2; Алекса Ускоковић, ул. Буре Салаја 9, Титоград; Иванка Ценић, ул. 7 јули 26, Ниш; Снежана Ристић, ул. Војводе Степе 23, Ниш; Владимир Мартинчевић, ул. Краља Твртка 12, Сарајево; Павле Веле-

ОБАВЕШТЕЊЕ ПОТРОШАЧИМА

»ЗВЕЧЕВО ЧОКОЛАДЕ«

25. априла обавиће се у Славонској Пожеги последње извлачење награда у наградном извлачењу „ЗВЕЧЕВО“ ВАС НАГРАЂУЈЕ.

Молимо потрошаче да пошаљу попуњене албуме најкасније до 23. априла како би их уврстили у извлачење.

„Zvečeva“

КАПЕТАН Кејт

СКРИВАЛИЦА

Дечаци су у шуми лепо играли фудбал кад. одједном, неко је тако јако шутнуо да се лопта негде изгубила. Помозите им да је што пре пронађу.

ОДГОВОР:

Лопта се налази у крошњи дрвета.

ЗАБОРАВНИ ИЛУСТРАТОР

На овом малом цртежу из лова наш илустратор заборавио је да уцрта седам неопходних детаља. Које?

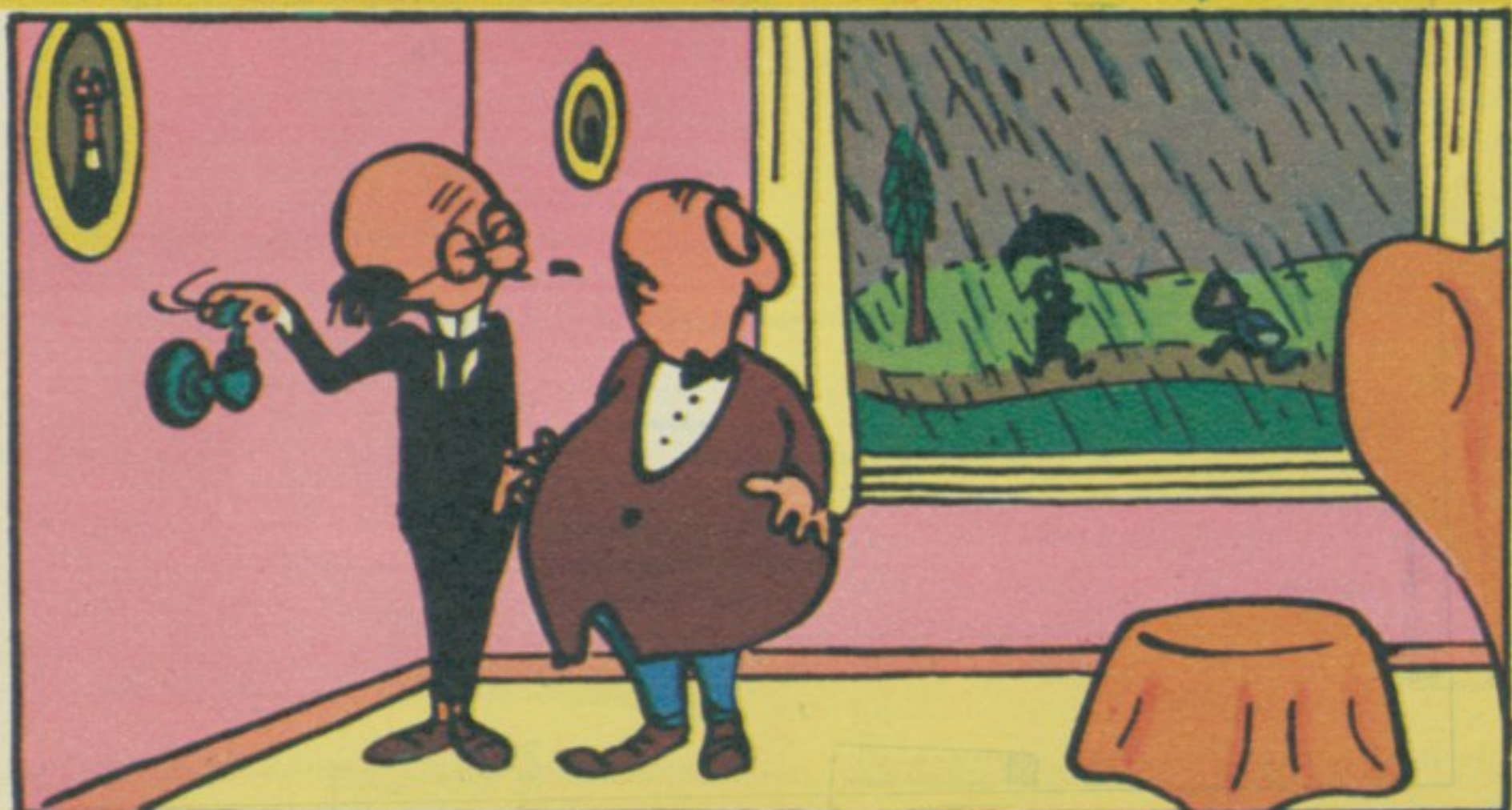
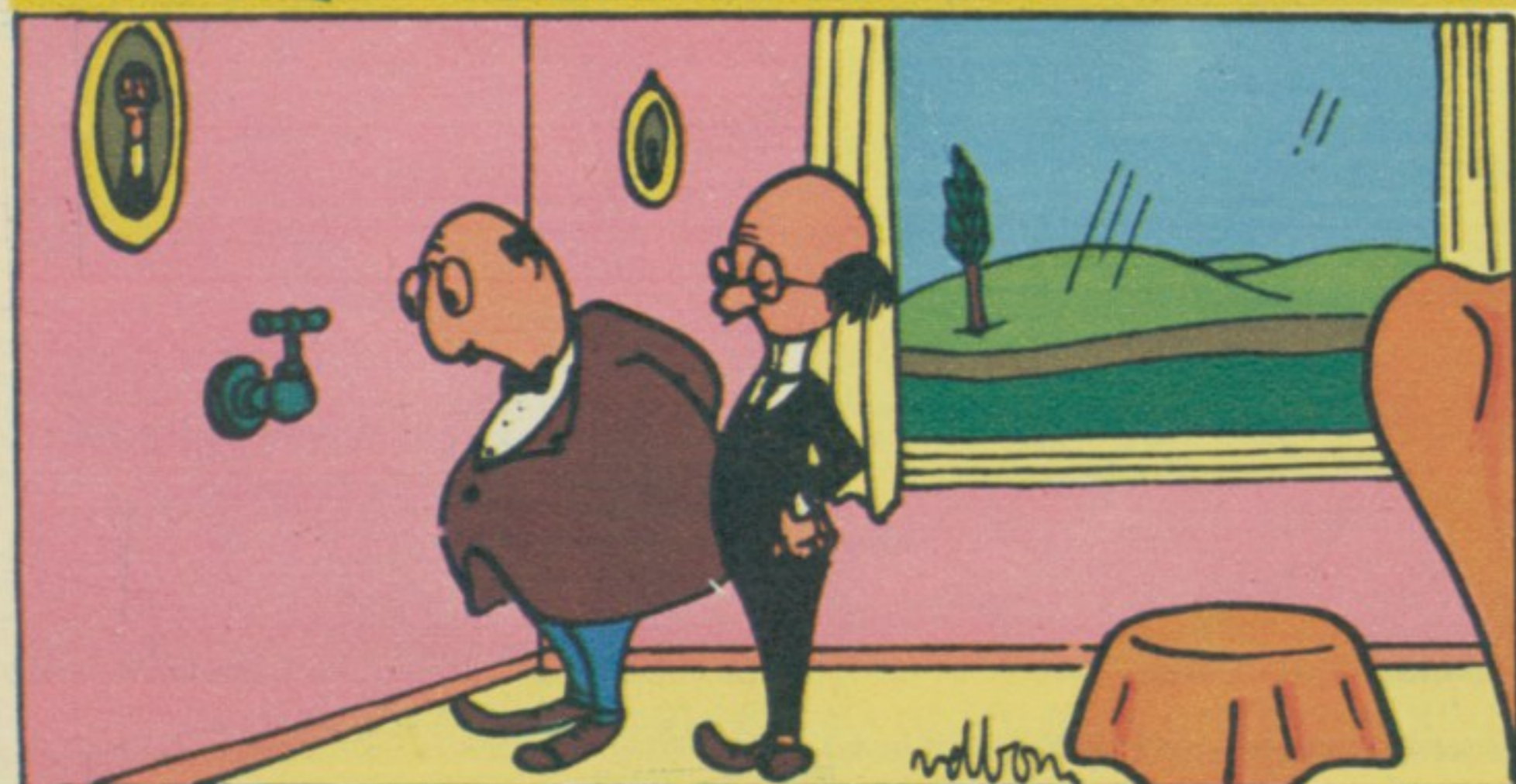
ОДГОВОР:

1. Лук је без тетиве! 2. патка не-ма крила! 3. зец је без репа! 4. ди-тег нема један рукав! 5. на пољску му недостаје један део! 6. застава на кули нема уже и 7. покретни мост на кули је без ланаца.

ПРОФЕСОР

АЛОПА

Када је у канцеларији врховног шефа обавештајне службе зазвонио телефон, господин Мејкери је, као и обично, подигао слушалицу са најближег. Међутим, из слушалице је допирао само сигнал да је линија слободна и господин Мејкери ју је брзо спустио. Затим је брзо подигао слушалицу са следећег телефона јер звоњава није престајала. Али се и из ње чуо само монотони сигнал. Подигао је затим слушалице преостала четири телефона, али је резултат био исти. Тек тада је, на своје велико запрепашћење, закључио да ниједан од њих не звони, а да звоњава не престаје. Поглед му паде на телефон који је на његовом писаћем столу заузимао почасно место.

Црвени телефон звони

Укоченим погледом посматрао је црвени телефон и просто није смео ни да помисли да је тако нешто могуће. Али како звоњава није престајала, господину Мејкерију најзад постаде јасно да ће ипак морати да подигне слушалицу ако жели да ова несносна звоњава престаје. Покретом који је одавао да схвата значај овога чина подигао је слушалицу и рекао што је могао чвршћим гласом:

— Овде Мејкери.
— Господине Мејкери, догодило се нешто страшно, нешто невероватно. То је ужасно! Ја просто не знам како да вам то кажем, како да вам то објасним — препознао је господин Мејкери узбуђени глас свог помоћника за политичка питања господина Вербертона.

— Смирите се, Вербертоне, и реците ми о чему се ради.

— Не знам како да вам то објасним, господине Мејкери. Али дешава се нешто чудно, нешто страшно — говорио је његов помоћник и даље веома узбуђеним гласом. — Наш делегат, сви делегати у Уједињеним нацијама говоре о миру и братству међу народима. После одржаних говора прилазе један другоме, честитају, прле се и љубе. Страшно. Као да су сви полудели. Или сам можда ја полудео? Новинари јуре као изнебуљени и шаљу у свет вести о овоме...

Шеф се онесвесно

Господин Мејкери је био потпуно шокиран када је после петнаестак минута спустио црвену слушалицу. Знао је да мора нешто хитно предузети, али је пре тога хтео да ипак провери целу ову ствар. Мада је имао пуно поверење у господина Вербертона, помислио је да је и он на крају човек и да се зато може свашта...

Подигао је слушалицу у намери да позове свог најбољег агента Кликборна, али у том тренутку у његову канцеларију без куцања уђе госпођица Питерс. Била је толико узбуђена да ни реч није могла да изусте. Једино што је успела било је да свом шефу пружи ванредно издање новина, а онда се срушила као покошена. Мејкери устаде да би помогао госпођици Питерс, али га у томе спречи наслов одштампан крупним словима на насловној страни: „ДЕЛЕГАТИ ВЕЛЕСИЛА ЗАХТЕВАЈУ ВЕЧНИ МИР МЕЂУ НАРОДИМА“.

Тренутак касније и господин Мејкери је нао поред госпођице Питерс. Шест црних телефона узалуд је бесомучно звонило позивајући господина Мејкерија.

Људи су збуњено слушали вести

ВЕЛИКА УЗБУНА

ВЛАДИМИР ИМПЕРЛ

СИЈАЛИЦА У ВЕЛИКОЈ САЛИ И ДАЉЕ
ЗРАЧИ И ДЕЛУЈЕ БЛАГОТВОРНО. СА-
МО, ДОКЛЕ ЋЕ ИЗДРЖАТИ?

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

преко радија и телевизије или их читали у ванредним издањима која су преплавилa земљу. Неки су се смешили збуњено, други радосно, трећи сумњичаво. Али било је доста оних који су осетили страх и пожурили да учине све како би спречили овакав даљи развој догађаја. Узбуђење које је завладало у администрацији, војсци и обавештајној служби расло је из минута у минут. Читава огромна машина стављена је у погон да се открије разлог оваквом расположењу легата велесила и свих осталих земаља. Али, сва њихова настојања да то открију остајала су узалудна.

Тајна сшарој научника

Једини човек који је знао узрок целој овој узбуни био је господин Фенимор, стари и усамљени научник. Он се задовољно смешкао слушајући у својој лабораторији узбуђене гласове спикера који нису престајали да говоре о необичном обрту расположења у Генералној скупштини УН.

Много година је стари научник радио на усавршавању својих П.А.Х. зрака и најзад је успео да их усаврши. Под њиховим утицајем и најкрвожедније животиње по стајале су питоме и мирне. Крвожедна ласица умиљавала се као маче, а страшни тигар би се склупчао крај његових ногу и прео као

каква огромна мачка. Пре неки дан је к себи позвао чак и страшну госпођицу Паркер. Та стара госпођица била је непомирљива свађалица и торокуша. Али захваљујући његовим зрацима она се код њега претворила у најљубазније створење које је икада познавао.

А онда му је изненада на памет пала веома смела и оригинална идеја. Направио је пет сијалица које су зрачиле П.А.Х. зраке и позвао себи свога суседа Пирсона који је радио као главни електричар у згради УН. Овај није могао да одоли позиву на чашицу доброг вискија.

Уз шкојски виски

— Имам за вас два изненађења, господине Пирсоне — почео је разговор стари научник. — Прво је одличан стари шкотски виски, а друго изузетно добре и трајне сијалице за ваш лустер с којим се толико мучите.

— Веома сте љубазни, господине Фениморе — значајки је језицом мљацио господин Пирсон пошто је пробао виски. — Виски је одличан. Ако су и сијалице тако добре, бићу вам захвалан до краја

живота. Заиста ми лустер у главној сали загорчава живот. Сваког дана по неколико сијалица прегори и ја онда морам да се пентрам и замењујем их...

Господин Пирсон је и даље причао о својим мукама, а стари се научник задовољно смешкао. Није се надао да ће све бити тако једноставно.

— Још данас ћу ставити ваше сијалице, господине Фениморе — рекао је на расстанку Пирсон. — Уколико се покажу добре, замолићу вас да ми набавите неколико стотина комада.

Исте ноћи господин Пирсон је на великом лустеру у сали Генералне скупштине УН пет прегорелих сијалица заменио онима које му је дао стари научник. Идућег дана отпочела је ВЕЛИКА УЗБУНА. Наравно, господин Пирсон није имао појма да је он допринео оваквом обрту политике у свету.

Лешћи тањир

Обавештајци и контраобавештајци свих велесила, па и других земаља, ступили су у акцију. Задатак им је био заједнички: открити разлог овако необичном понашању својих делегација у УН. Мада су владе мењале састав делегација и слале своје најоштрије политичаре, ништа није помогло. Чим би ступили на говорницу у великој и сада стално препуној сали Генералне скупштине, делегати су као додирнути чаробним штапићем почињали да говоре о миру међу народима и ватрено се залагали за његово остварење и при том оптуживали сами себе за оно што је било до сада.

Господину Мејкерију се чинило да ће сваког часа полудети. Телефони су звонили непрекидно. Претпостављени су му претили најстрашнијом смрћу ако одмах не пронађе кривца и не спречи овакав даљи развој догађаја у УН. Потчиње ни су му јављали само глупости и он је већ био потпуно ван себе. Изненада се јавио његов најповерљивији агент X-99.

— Прошле ноћи у околини града примећени су лешћи тањир, шепе. Можда је то разлог за оно — рекао је тајанственим гласом X-99. — Требало би да ваздухопловство и војска...

Господин Мејкери га даље није

ГОДИНАМА ЈЕ СТАРИ НАУЧНИК, ПОТПУНО САМ, РАДИО У СВОЈОЈ ЛАБОРАТОРИЈИ НА ТАЈАНСТВЕНИМ ЗРАЦИМА (П.А.Х.)

слушао. Најзад ипак нешто што би можда могло... Подигао је црвену слушалицу и затражио један број. Поново је постао самоуверен.

Два дана касније примио је извештај да су летећи тањираи заиста примећени те ноћи западно од града али да се сада више не појављују. У извештају је подвучено да у њиховој близини није примећен никакав нарочити утицај на расположење људи. Они су се и даље гукли и свађали као и обично. Господин Мејкери је поново запао у мрачно расположење.

Несрећан случај и олуја

Господин Фенимор је био одушевљен успехом који су постигле његове сијалице. Занет мислима прелазно је улицу и одједном се зауставио на њеној средини. Није приметио велики камион који је јурио право на њега. Возач није успео да на време заочи и господин Фенимор се нашао под точковима. Смрт је наступила тако нагло да са научновог лица није успела да избрише осмех среће и задовољства.

Листови су једва нашли мало места да објаве вест о трагичној смрти старог научника.

Истога дана је страшна непогода захватила град и околину. Она је изазвала прекид струје који је трајао тачно девет минута и 43 секунде, што се не памти. После прекида напон је одједном толико скочио да је деведесет одсто сијалица у граду прегорело. Наравно то се догодило и са свим сијалицама на великом лустеру изузев једне на врху. Господин Пирсон је гуњћао док је зашрафљивао нове сијалице, а онда му поглед паде на једину која је наставила да гори. Препознао ју је и насмешио се.

— Треба да замолим господина Фенимора да ми набави своје сијалице. Сада су заиста доказале да су најбоље и најиздржљивије.

Није знао да је стари научник већ читавих осам часова мртав.

Једна једина сијалица

Од тога дана све је у великој сали кренуло по старом. Неколико дана сви су се чудили, а онда су делегације наставиле да оптужују јед на другу и за рат и за ратно хушкање и за много штошта. Господин Мејкери се задовољно смењао, а имао је и зашто. Претпостављени су презадовољни његовим радом и успехом и он сада очекује премештај на виши положај.

Па ипак се понекад у овој великој сали догоди нешто необично. Баш када се неки разјарени делегат спреми да најоштрије нападне другу страну, он обично пре него што отпочне свој говор баца поглед високо горе да би тиме указао на важност онога што ће рећи. И тада се често деси да му се поглед заустави баш на највишој сијалици, последњој сијалици старог научника, која виси покрај дебелог ланца. И учини му се као да се та сијалица претвара у доброћудно лице човека, да му намигује и као да му каже:

— Не буди тако жесток. То може и теби да штети.

Један зрак при том затрепери и жестоки говорник осети како му љуња спљашњава и он се због тога мало збуни. А сијалица и даље светли и зрачи и благотворно делује. Само докле ће та последња издржати?

ВУЛКАНСКО ПЛЕМЕ

ПОДСЕТНИК

Дечији есцајг, леп, посребрен, у прикладном паковању. Робна кућа предузеће „Београд“, Теразије 15—23. Стаје 26,90 дин.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС БУМ БЕНГ-А-БЕНГ

Последње такмичење за „Песму Европе“ није дало победника, односно представнице четири земље добиле су подједнак број гласова и поделиле прво место. Једна од њих је „Бум бенг-а-бенг“ која је представљала Велику Британију, а певала је Лулу, једна од најпознатијих енглеских поп-звезда. Многи који су слушали такмичење Евровизије сматрају да је енглеска песма ипак била најбоља. Колико је ово мишљење тачно или не, тешко је рећи — укуси су различити. Плочу је издао „Југотон“, а цена је 7 н. д.

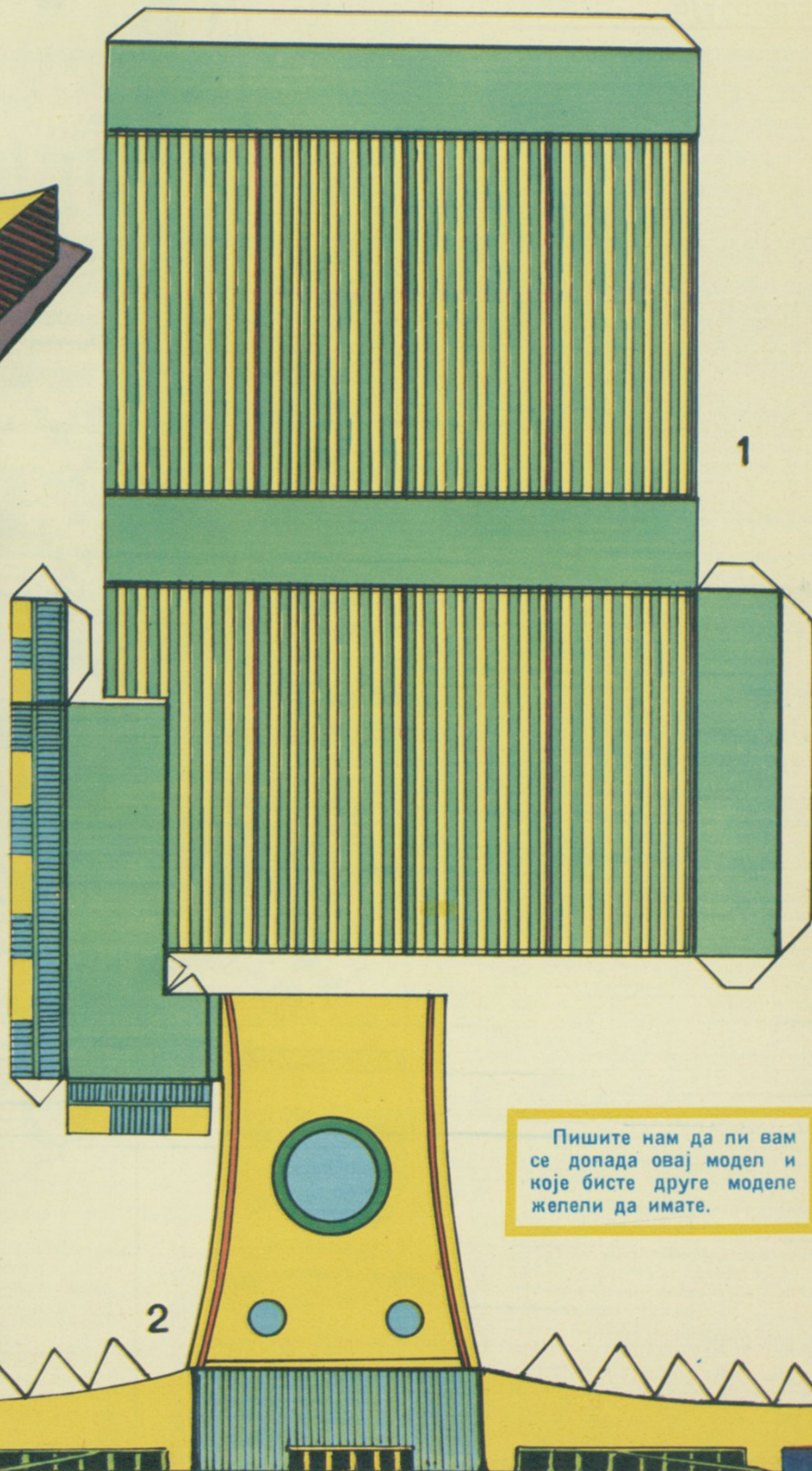
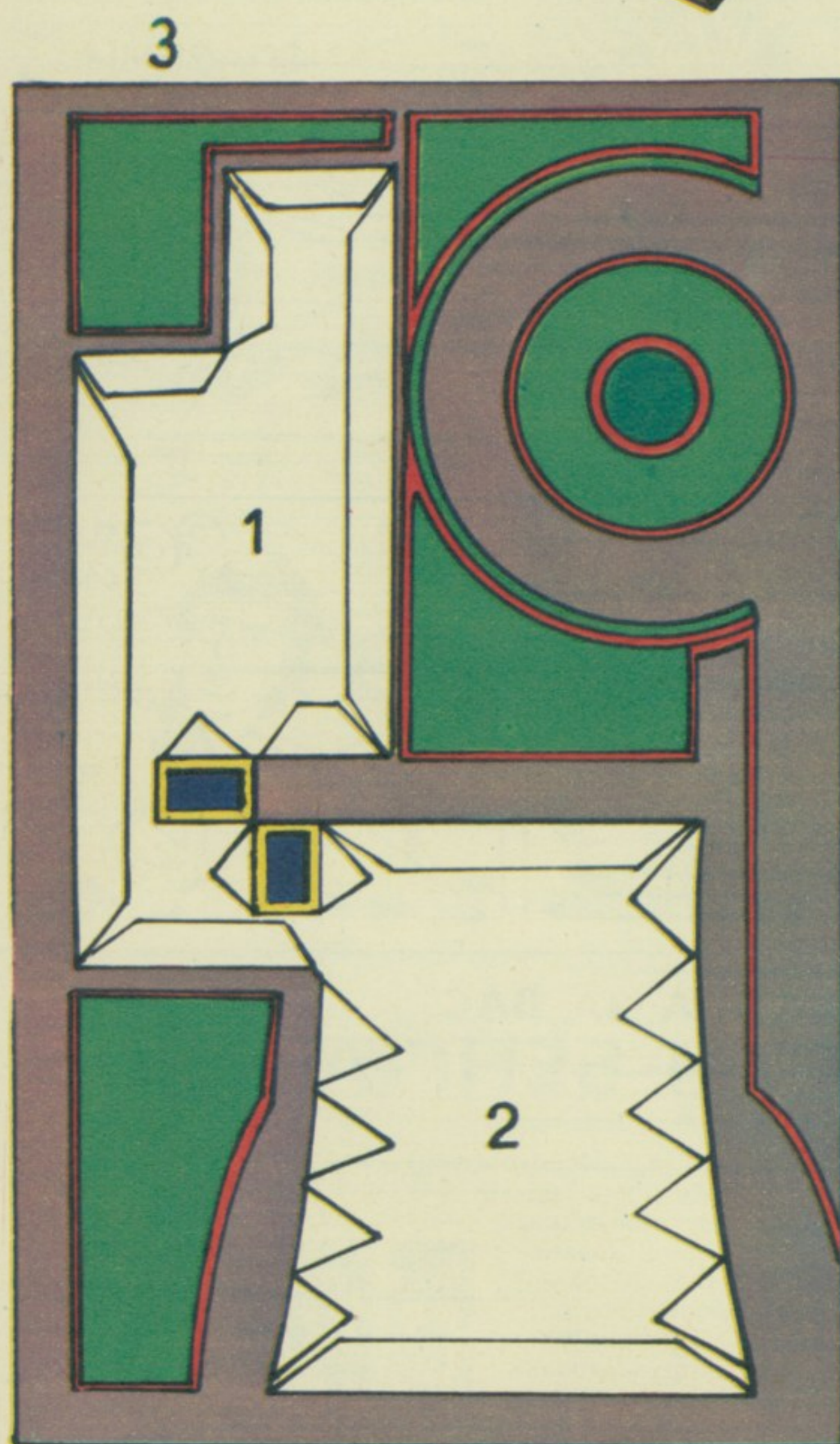
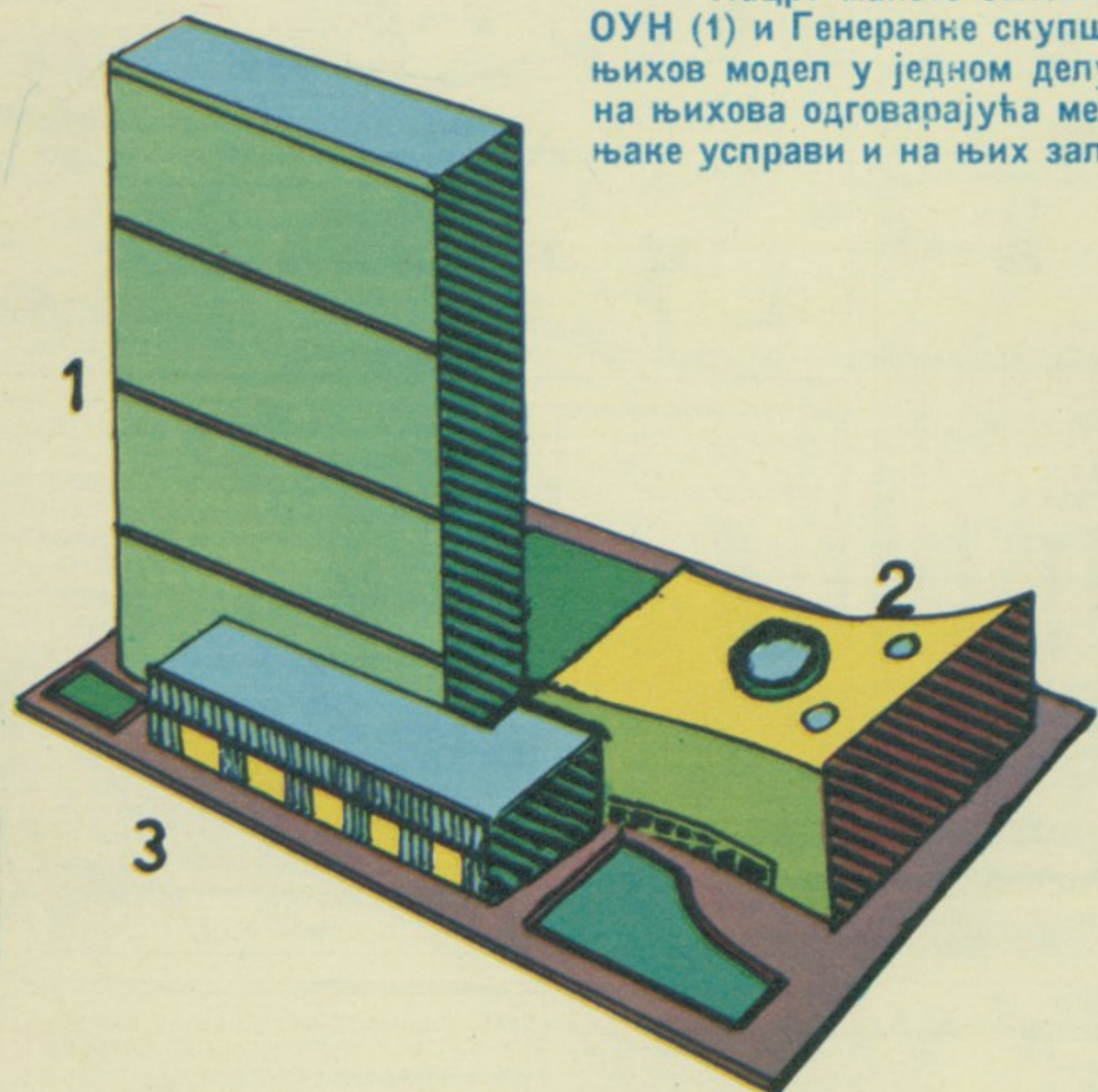
BOOM BANG-A-BANG MARCH!

...sings the British entry in 'A SONG FOR EUROPE'

ИЗРЕЖИ, ЗАЛЕПИ И САСТАВИ

МАКЕТУ ЗГРАДЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА

Нацрт макете залепи на картон и изрежи га по спољним линијама. Зграду Секретаријата ОУН (1) и Генералне скупштине (2) пресавиј по ивичним дебелим линијама све док не добијеш њихов модел у једном делу као што приказује слика лево. Затим залепи необојене ивичњаке на њихова одговарајућа места. У основи макете (3) изрежи и одбаци необојене површине а ивичњаке усправи и на њих залепи макету.

Пишите нам да ли вам се допада овај модел и које бисте друге моделе желели да имате.

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 12 година и ученица сам VI разреда. Мој хоби је скупљање салвета и марка. Волим бит-музику. Виолета Костадинова, основна школа „Коле Неделковски“ из Скопја.

Зовем се Ружица Ковач, имам 14 година и идем у VIII разред основне школе. Од певача обожавам Ђорђа Марјановића и Љиљану Петровић. Желим да се дописујем са својим вршњацима и вршњакињама. Жеља ми је да другарица или друг навија за „Сарајево“. Ружица Ковач, Босанска 2/II, Сарајево.

Ученик сам Ваздухопловне гимназије. Желим да се дописујем са младићима и девојкама и љубитељима ваздухопловства. Жељко Милетић, Ваздухопловна гимназија IIIе, Мостар.

Желела бих да се дописујем са својим вршњацима, имам тринаест година идем у VII разред основне школе „Вошко Страгар“. Хоби ми је скупљање салвета Језик дописивања српскохрватски. Ремзија Хоџић, Базима Росулбеговића бр. 65, Улцив.

Дописивао бих се са лепим и усамљеним девојкама од 16 — 19 година. Драгољуб Минић, Пула, Пино Будичин 30.

Имам 15 година. Зовем се Гордана и желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и Пољске, Чехословачке и Бугарске. Језик дописивања: руски и српскохрватски. Обожавам Тома Џонса и Ингелберта Хампердинка. Мој хоби је поезија, а поред тога скупљам фотосе певача поп-музике. Гордана Николић, жел. ст. Ланиште II спират код Светозарева.

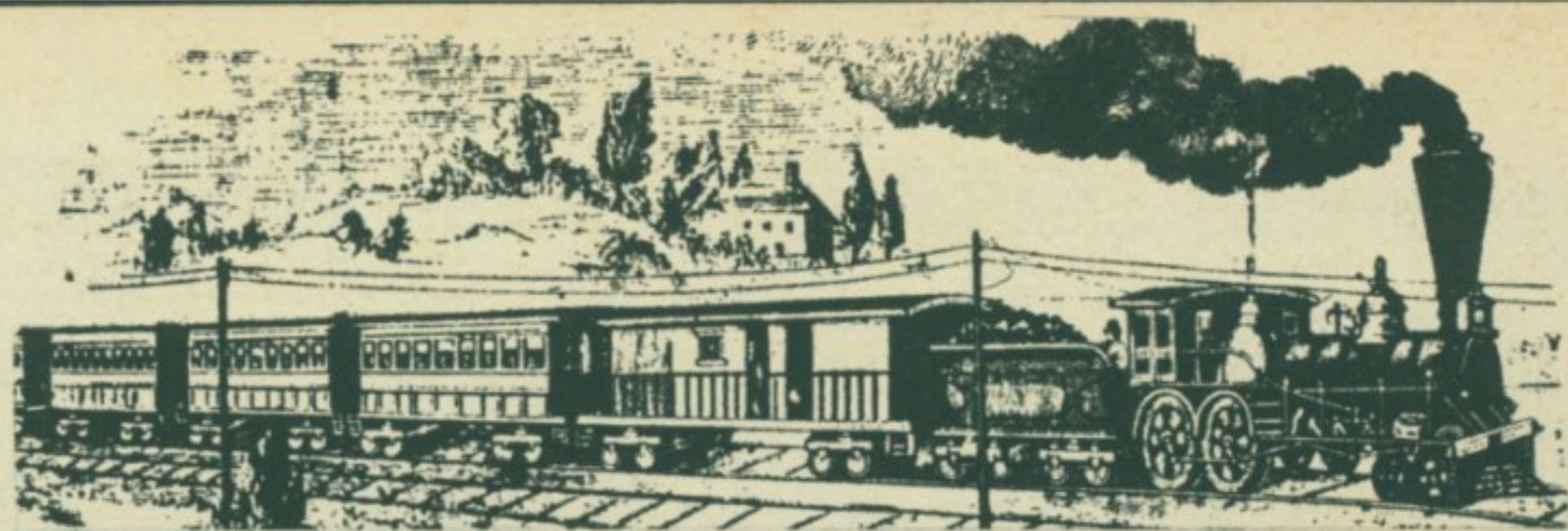
Ученик сам VI разреда основне школе и желео бих да се дописујем са дечаком из Енглеске на енглеском језику. Драган Бећар, Трг братства и јединства „Кула“, Бачка Топола.

Имам 13 година и идем у VII разред основне школе. Желео бих да се дописујем са вршњацима и вршњакињама широм земље и света. Језик дописивања: енглески и српскохрватски. Хоби ми је скупљање марака и салвета. Коста Радованов, Осн. шк. „Д. Обрадовић“ VIIб — Банатско Ново Село.

Обраћам ти се са једном великом молбом. Желела бих да стекнем пријатеље који су страствени сакупљачи значака као и ја. Могу ми се јавити сви дечаки и девојчице од 10 до 16 година из наше земље и иностранства. Одговорићу сваком ко ми пошаље неку значку и назначи ми коју би желео да му ја пошаљем. Имам много значака које је сакупио и мој тата. Имам 13 година. Мирјана Коичулов, насеље Руже Шулман V-5, стан 1. Зрењанин.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама. Имам 12 година и ученица сам VI разреда. Хоби ми је скупљање маркица са чоколаде, салвета и разгледница. Љиљана Суботић, ул. Пионирска бр. 13, Храсница код Сарајева.

Желим да се дописујем са девојчицама широм земље. Имам 10 година. Јулијана Папрић, Дунавска 38, Футог, Бачка.

МАЛА ПОШТА

ПРОЛЕЋЕ И ПЕГЕ

Драги уреднице,

Већ дуго имам пеге на лицу. С времена на време јављају ми се у већем броју на лицу, у пролеће и лето, док их је у јесен и зими мање. Желео бих да их се некако ослободим, па вам се обраћам за помоћ. Бато, Сарајево

Пеге на лицу и другим откривеним деловима тела (врат, руке) јављају се обично код плавих особа и нису никакво обољење. Тачно је да се јављају с првим пролећним сунцем и да су зими блеђе, мада их и онда има. Сматра се да су наследне у неким породицама и да су најизразитије у доба пубертета а касније постепено ишчезавају.

Најважније је да избегавате сунце јер оно изазива појаву пеге.

Саветујемо вам да се због пеге не секирате јер су оне чак и веома симпатичне.

Препоручујемо ти да набавиш један каталог марака где су приказане слике марака ради лакшег проналажења њиховог порекла. Са њим ћеш се много боље сналазити. За каталог се можеш обратити „Југофилателији“ Београд, Таковска 15.

НЕВОЉЕ С РИБИЦАМА

Имам два мала шарана у акваријуму који готово уопште не пливају док их не покренем, па ме то много брине. Суд у коме су довољно је простран. Храним их пројиним брашном. У воду сам ставио листиће и рака од пластике. Шта да радим?

Драган Илић, Крушевац

Шаранима треба чешће давати глисте, инсекте, па чак и сецкано месо. Наравно, тада се вода лакше загађује.

на је треба чешће мењати. Поред тога, на дно треба ставити слој песка и засадити водене биљке какве се обично виде по акваријумима.

СКУПЉАМ МАРКЕ

Драги Забавнице,

Већ неколико година сакупљам марке, али често наилазим на потешкоће, па те молим да ми одговориш на ова питања:

1) Имам четири марке и на свакој пише нешто нарочито: као „Lietuva“, затим „Oro postas“, па „Lituanica vicit atlanticum“ и „Vilnius“ са датумом 10. X. 1939. год.

2) Једна моја марка представља неког свеца са ореолом испод кога пише цена марке: pengo 2/1926.

Миодраг Петровић
Светозарево

1) Марке са ознаком „Lietuva“ издала је Република Литванија. Она се сад налази у саставу СССР. Ознака „Oro postas“ — је авионска пошта; „Lituanica vicit atlanticum“ — марка је издата као успомена на лет литванског авиона преко Атлантика; „Vilnius“ — означава главни град Литваније Вилну, који је раније био у саставу Пољске, а Литванији је враћен 10. X 1939. год.

2) Марку са ознаком „pengo“ издала је Мађарска (после преласка на златно важење 1926 године).

ЈЕДНА ИСПРАВКА

Поштовани уреднице,

У броју 895. вашег листа где су приказане униформе и чиновни у нашој армији, приметила сам две грешке: код морнаричких чинова уместо да стоји потпоручник пише поручник и друго на шапки контраадмирала уместо два реда ловор венца на штиту против сунца учртани сте један и плетеницу као код генерала уместо каиша.

Дарка Бардек Кумбор 20. зп.
Беновићи

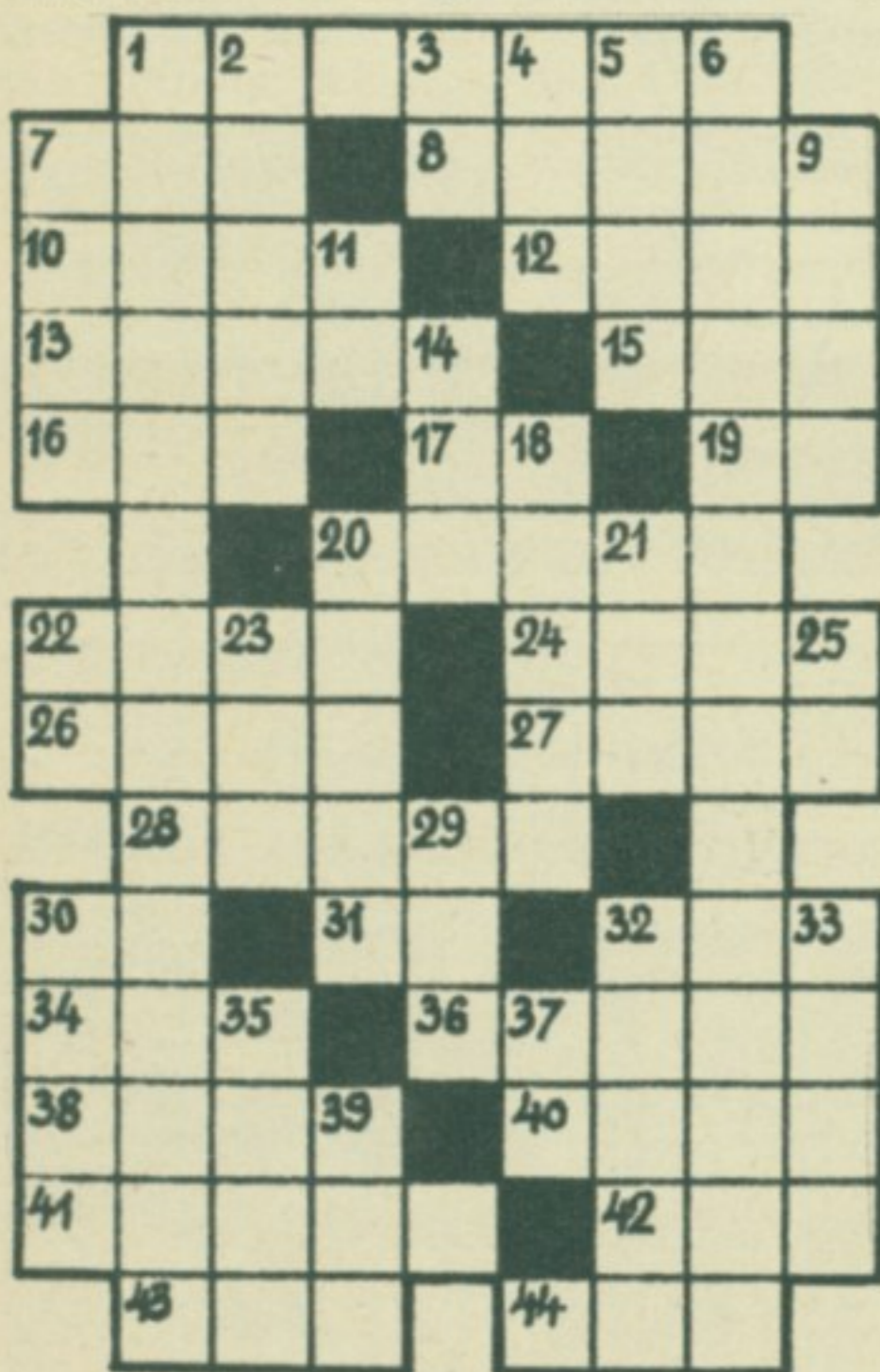
Ваше примедбе су на месту. Грешка је настала приликом уписивања текста (тако да је уместо „пог“ написано само поручник). Што се тиче адмиралског штита на капи изоставили смо још једну гранчицу због умањења цртежа, како не би дошло до сливања приликом штампе.

ПАЖЊА ПЕСНИЦИМА!

У овом броју нисмо објавили „Песму недеље“ због недостатка простора. Учинићемо то у идућем броју.

* укршћене речи *

ВОДОРАВНО: 1) река у Сибиру, 7) део животињског тела, 8) бакрач, 10) место у Срему, 12) име књижевника Хамсуна, 13) врста ветра, 15) име македонског песника Шопова, 16) старојудејски цар, 17) историјско место у Малој Азији, 19) река у

Аустрији, 20) збирка географских карата, 22) блесак, 24) показна зменица, 26) град у Норвешкој, 27) посуда за цвеће, 28) свађа, 30) свеца, 31) иницијали нашег нобеловца, 32) тишина, 34) вулкан на острву Минданао, 36) вика, ларма, 38) предмет продаје, 40) покрајина у Индији, 41) велики секутићи код слона, 42) врста атмосферског талога, 43) речно острво, 44) једноцифрен број.

УСПРАВНО: 1) чувена улица у Паризу, 2) временско раздобље, 3) река у Сибиру, 4) течност која се цеди из воћа, 5) вулкан на Сицилији, 6) приповетка Петра Кочића, 7) морска обала, 9) име словеначког песника Жупанчича, 11) упитна заменица, 14) мочварно земљиште, 18) писмени знаци, 20) савезна држава у САД, 21) личност из Толстојевог романа, 22) зачин јелу, 23) аждаја, 25) лична заменица, 29) лаки спортски чамац, 30) зелени простор у граду, 32) стена, 33) део тела, 35) тврђавица са манастиром више Ријеке Црнојевића, 37) хемијски знак за радијум, 39) име глумице Гарднер.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) Ков, 4) Спа, 7) атом, 9) стан, 10) ново, 11) тога, т, 12) ареал, л, 14) Уругвај, 16) Слано, 17) Цар, 19) ви, 20) Аил, 22) да, 23) Аца, 25) запад, 27) анласер, ж, 30) камин, р, 32) алам, 34) Цана, 36) бета, 37) алас, 38) ада, 39) ила.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Текући рачун број 608-1-82-1. Поштански фах 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Преплата за нашу земљу: годишња 44 динара, полугодишња 22 динара; за иностранство: годишња 88 динара, полугодишња 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

